32000R0978

PADOMES REGULA (EK) Nr. 978/2000
(2000. gada 8. maijs),
ar ko piemēro galīgo kompensācijas maksājumu Austrālijas, Indonēzijas un Taivānas izcelsmes poliestera sintētisko šķiedru importam un galīgi iekasē uzlikto pagaidu maksājumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2026/97 (1997. gada 6. oktobris) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1], un jo īpaši tās 15. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. **PROCEDŪRA**

1. PAGAIDU PASĀKUMI UN TO PĀRTRAUKŠANA

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 123/2000 [2] (še turpmāk – "pagaidu maksājuma regula") noteica pagaidu kompensācijas maksājumus par Austrālijas un Taivānas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedras (še turpmāk – "PŠŠ") ar KN kodu 5503 20 00 importu Kopienā un pārtrauca procedūru, kas attiecās uz to pašu ražojumu ar izcelsmi Korejas Republikā un Taizemē.

Tā kā trūka pārliecinošu pierādījumu par subsidēšanu, pagaidu kompensācijas pasākumus nepiemēroja PŠŠ, kuru izcelsme ir Indonēzijā. Tomēr tika nolemts turpināt izmeklēt importu no minētās valsts un jo īpaši izturēšanos pret uzņēmumiem, kas nesadarbojas, un valsts subsīdijas normas noteikšanu.

(2) Ņemot vērā paralēlas antidempinga izmeklēšanas rezultātus, saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 124/2000 [3] par Austrālijas, Indonēzijas un Taizemes izcelsmes PŠŠ importu Kopienā ieviesa pagaidu antidempinga pasākumus.

2. TURPMĀKĀ PROCEDŪRA

(3) Pēc pagaidu kompensācijas maksājuma ieviešanas vairākas personas iesniedza rakstiskas piezīmes. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2026/97 (še turpmāk – "pamatregula") 11. panta 5. punktu uzklausīja visas ieinteresētās personas, kas vēlējās, lai tās uzklausītu.

(4) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgo secinājumu izdarīšanai.

(5) Visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo kompensācijas maksājumu noteikšanu PŠŠ importam, kuru izcelsme ir Austrālijā, Taivānā un Indonēzijā.

Tām arī atvēlēja laiku, kurā tās pēc minētās informācijas saņemšanas varēja iesniegt iebildumus.

(6) Ieinteresēto personu iesniegtās mutiskās un rakstiskās piezīmes izskatīja un vajadzības gadījumā ņēma vērā, izdarot galīgos secinājumus.

B. **ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGI RAŽOJUMI**

(7) Attiecīgais ražojums ir poliestera sintētiskās štāpeļšķiedras, kas nav kārstas, ķemmētas vai citādi sagatavotas vērpšanai un ko pašlaik klasificē ar KN kodu 5503 20 00. Tās parasti dēvē par poliestera štāpeļšķiedrām (PŠŠ).

(8) Tā kā pēc pagaidu secinājumu izziņošanas par attiecīgā un līdzīgā ražojuma definīciju piezīmes nesaņēma, ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 10. līdz 12. apsvēruma secinājumus.

C. **SUBSĪDIJAS**

(9) Ar šo galīgi apstiprina pagaidu maksājuma regulas secinājumus par kompensējamām subsīdijām, ko saņem ražotāji eksportētāji, ja vien šajā regulā nav īpaši noteikts citādi.

[1] OV L 288, 21.10.1997., 1. lpp.
[2] OV L 16, 21.1.2000., 3. lpp.
[3] OV L 16, 21.1.2000., 30. lpp.

I. AUSTRĀLIJA

1. IEVADS

(10) Pēc pagaidu maksājuma regulas publicēšanas Austrālijas valdība (še turpmāk – "AV") 2000. gada 17. janvārī rakstveidā iesniedza rakstiskas piezīmes par dokumentu, kas sniedz sīku informāciju par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem ir ieviesti pagaidu pasākumi. Piezīmes no vienīgā eksportētāja, kas sadarbojās, saņēma 2000. gada 14. janvārī. AV pieprasīja, lai to uzklausītu, un Komisijas dienesti to uzklausīja 2000. gada 4. februārī.

2. JAUTĀJUMI, KAS ATTIECAS UZ SUBSIDĒŠANU

2.1. **Vispārīgi argumenti**

(11) AV norādīja, ka minētie dokumenti nesniedz "sīku informāciju par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem ir ieviesti pagaidu pasākumi", kā paredzēts pamatregulas 30. pantā. Tā kā AV nav informēta ne par aprēķinu metodi, ne pagaidu pasākumu ieviešanas metodi, minētais dokuments ir bijis nepilnīgs. Jo īpaši trūkst metodikas attiecībā uz vienreizējām subsīdijām, ko piešķir kapitālizdevumiem/pamatlīdzekļiem.

(12) Atbildot uz šo piezīmi, uzskata, ka dokuments, ko nosūtīja AV, neraugoties uz to, ka AV attiecīgo papildu informāciju nebija pieprasījusi, ietver subsidēšanas, zaudējumu, cēloņsakarības un Kopienas interešu sīku analīzi. Tāpēc minētais dokuments tiešām sniedz sīku informāciju par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem ir ieviesti pagaidu pasākumi. Minētais dokuments sniedz subsīdiju apjoma aprēķināšanā izmantotās metodikas izskaidrojumu visām subsīdiju programmām, attiecībā uz kurām ir ieviesti kompensācijas pasākumi; skaidrojums par vienreizējām subsīdijām ir atkārtots pagaidu maksājuma regulas 30. līdz 32. apsvērumā.

(13) Nav uzskatāms, ka pamatregulas 30. pants paredz sniegt valstu valdībām subsīdijas apmēra faktiskos aprēķinus, kas attiecas uz konkrētu uzņēmumu, jo īpaši ņemot vērā pamatregulas 29. pantu un tajā ietvertos noteikumus par konfidenciālas informācijas izmantošanu. Attiecīgo informāciju pagaidu dokumentā sniedza eksportētājam, kas sadarbojās. Turklāt, ievērojot pagaidu maksājuma regulas 2. pantu, savus viedokļus par minētās regulas saturu, tajā skaitā par kompensācijas maksājumiem, attiecīgās puses varēja darīt zināmus rakstiski.

2.2. **Individuālās shēmas**

2.2.1. *Eksporta tirgu attīstības dotāciju (ETAD) shēma*

(14) AV norādīja, ka pagaidu maksājuma regulas 14. līdz 17. apsvērumā izklāstītā "pārbaude dotācijas saņemšanai", ko veic saskaņā ar ETAD, nesaista dotāciju ar paredzamo peļņu no eksporta, jo pārbaudes mērķis ir pārliecināties, ka uzņēmumam ir izredzes uz sekmīgiem rezultātiem, nodrošinot to, ka pretendents veic atbilstīgu finanšu un pārvaldības plānošanu.

(15) Konstatēja, ka šajā pārbaudē pretendentam, neveicot padziļinātu izpēti, jāpierāda, ka viņa plānotā peļņa no eksporta ir reāli iegūstama. AV to neapstrīdēja, tādēļ konstatēja, ka dotāciju saskaņā ar ETAD shēmu nepiešķir, ja peļņa no eksporta darbības nav paredzama. Līdz ar to subsīdijas piešķiršana faktiski ir atkarīga no eksporta rezultātiem, jo izpētē pārbaudītie fakti liecināja, ka subsīdijas piešķiršana faktiski ir saistīta ar paredzamo peļņu no eksporta pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, neatkarīgi no pārbaudes "mērķa".

(16) Turklāt būtu jānorāda, ka AV un ražotājs eksportētājs atteicās iesniegt to dokumentu kopijas, kas attiecas uz uzņēmuma faktisko saņemto dotāciju, atsaucoties uz "uzņēmējdarbības konfidencialitātes" prasībām. Tāpēc nevarēja pārbaudīt, vai uzņēmums piešķīrējām iestādēm patiešām bija iesniedzis informāciju par plānoto peļņu no eksporta. Pārbaudes apmeklējuma laikā gan uzņēmumu, gan AV informēja, ka šā atteikuma rezultātā galīgos secinājumus varētu izdarīt, pamatojoties uz faktiem, kas pieejami saskaņā ar pamatregulas 28. pantu. Līdz ar to, tā kā netika apstrīdēts, ka "pārbaude dotācijas saņemšanai" pieprasa sniegt informāciju par plānoto peļņu no eksporta, uzskata, ka dotāciju piešķir, pamatojoties uz peļņu, kas sagaidāma no eksporta.

(17) AV apgalvoja, ka ETAD shēma nav atkarīga no eksporta darbības rezultātiem, jo dotāciju aprēķina kā atlīdzību, kas izteikta procentos no veicināšanas izdevumiem, kas nav saistīti ar ražojuma pārdošanu. Turklāt shēma nav specifiska, jo tās piemērošana attiecībā uz eksportētājiem nav ierobežota, un tiesības iesaistīties shēmā rodas automātiski, saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

(18) Tā kā tiesības saņemt dotāciju saskaņā ar shēmu faktiski ir saistītas ar paredzamo peļņu no eksporta, subsīdiju faktiski uzskata par atkarīgu no eksporta darbības rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē neatkarīgi no subsīdijas apmēra faktiskā aprēķina. Minētās eksporta subsīdijas uzskata par juridiski specifiskām pamatregulas 3. panta 4. punkta nozīmē.

(19) AV apgalvo, ka ETAD shēma nedod priekšroku vietējā ražojuma precēm importētu preču vietā, jo tiesību akti ļauj veicināt gan Austrālijā, gan ārzemēs ražotu preču pārdošanu.

(20) Atbildot uz šo argumentu, izdara atsauci uz ETAD 1997. gada akta 4. daļas 24. iedaļu, kurā norādīts, ka "Austrālijā ražotas preces ir atbilstīgas preces, ja vismaz 50 % to sastāva ir ar izcelsmi Austrālijā" un "preces, kas ražotas ārpus Austrālijas, ir atbilstīgas preces, ja vismaz 75 % to sastāva ir ar izcelsmi Austrālijā." Saskaņā ar šīs iedaļas 3. un 4. apakšiedaļu no minētajiem Austrālijas noteikumiem par saturu var atkāpties atkarībā no Austrālijas Tirdzniecības komisijas (*Austrade*) atzinuma par to, vai "Austrālijas ieguldījums attiecīgajās precēs ir [……] pietiekams, lai nodrošinātu to, ka Austrālija iegūs nozīmīgu tīro peļņu no šo preču eksporta." Tas skaidri liecina, ka neatkarīgi no tā, vai preces ir izgatavotas Austrālijā vai ārpus tās, tām jāatbilst Austrālijas noteikumiem par saturu, tādējādi padarot subsīdijas piešķiršanu atkarīgu no vietēja ražojuma preču izmantošanas importēto preču vietā, kā norādīts pamatregulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā. Turklāt *Austrade* atzinums par to, vai Austrālijas ieguldījums ir pietiekams, lai nodrošinātu to, ka no preču eksporta iegūs ievērojamu tīro peļņu, šo shēmu faktiski sasaista ar paredzamo peļņu no eksporta pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

(21) AV un ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka turpmāki maksājumi nav saņemti, jo uzņēmumam vairs nav tiesību saņemt turpmākas dotācijas. Turklāt ražotājs eksportētājs norādīja, ka dotācija nebūtu kompensējama, jo izmeklēšanas laikā saņemtā dotācija attiecās uz izdevumiem, kas radās pirms izmeklēšanas laika posma sākuma.

(22) Neuzskata, ka uzņēmumam pastāvīgi nebija tiesību saņemt dotāciju, kaut arī pēc minētās dotācijas saņemšanas uzņēmums nesaņēma regulāras subsīdijas, jo sakarā ar ienākumu sliekšņa pārsniegšanu pēc minētā datuma tas neatbilda attiecīgajiem kritērijiem. To, vai uzņēmuma ienākumi sasniegs līmeni, kas nav lielāks par ETAD shēmā noteikto līmeni, nosaka tikai un vienīgi komercdarbības attīstība. Tas neattaisno atkāpšanos no vispārīgā principa, ka kompensējamo subsīdiju apmērs ir jāaprēķina kā saņēmējam piešķirtā subsīdija, ko konstatē izmeklēšanas laika posmā, kā paredzēts pamatregulas 5. pantā.

(23) Subsīdijas asignējumus izmeklēšanas laika posmā parasti nosaka pēc konkrētā laika, kad uzņēmums saņem subsīdiju. Tā kā šajā gadījumā dotāciju uzņēmumam izmaksāja izmeklēšanas laika posmā, uzņēmumam to piešķīra līdz minētajam datumam.

(24) Tāpēc AV un ražotāja eksportētāja prasības attiecībā uz ETAD shēmu noraida un apstiprina pagaidu secinājumus.

(25) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, izmeklēšanas laika posmā izmantoja minēto shēmu un saņēma subsīdijas 0,03 % apmērā.

2.2.2. *Importa kredītu shēma (IKS)*

(26) AV un ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka PSŠ nav atbilstīgs ražojums saskaņā ar shēmu, kas aprakstīta pagaidu maksājuma regulas 33. līdz 35. apsvērumā, un uzņēmums nav saņēmis maksājumus vai labumu attiecībā uz PŠŠ. Ieguvums saskaņā ar IKS ir attiecies uz citiem ražojumiem un ir iztērēts šiem ražojumiem. Nav pierādījumu par šķērssubsidēšanu dažādu ražojumu starpā. Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka visi eksporta ražojumi ir guvuši labumu no līdzekļiem, ko ieguva no importa kredītu pārdošanas, jo skaidrās naudas izlietojums nebija piesaistīts konkrētam ražojumam. Nav arī pareizi secināt, ka uz PŠŠ eksportu ir attiecināts ieguvums no importa kredītu pārdošanas, jo lielāko daļu PŠŠ pārdod eksporta tirgū. Tas nav pamatots ar faktiem, īpaši ņemot vērā uzņēmuma ievērojamo pārdošanas apjomu vietējā tirgū.

(27) Uzskata, ka šajā gadījumā neparādās jautājums par šķērssubsidēšanu. Ieguvumu saskaņā ar IKS attiecina ne tikai uz konkrētu ražojumu. Uzņēmums saņem kredītus, ko tas var konvertēt skaidrā naudā bez nosacījumiem. Netiek prasīts, lai skaidro naudu izmanto tikai tā ražojuma eksportam, pārdošanai vai ražošanai, kam ir aprēķināts kredīta apmērs. Tā kā ieguvums no subsīdijas nav saistīts ar konkrētu ražojumu, uz kuru neattiecas izmeklēšana, uzskata, ka no tā labumu gūst viss eksporta preču pārdošanas apjoms, tajā skaitā PŠŠ eksporta preču pārdošanas apjoms. Turklāt apgalvojumam, ka importa kredītus "iztērēja šiem [citiem] ražojumiem", trūkst pierādījumu. Faktiski konstatēja, ka uzņēmums visus izmeklēšanas laika posmā iegūtos importa kredītus ir konvertējis skaidrā naudā. Būtu arī jāpiebilst, ka Eiropas Komisija nekad nav secinājusi, ka uz PŠŠ eksportu ir attiecināts ieguvums no subsīdijas, jo lielāko daļu PŠŠ eksportē. Jautājums par to, vai lielāko daļu PŠŠ pārdod eksporta tirgū vai ne, neattiecas uz jautājumu par to, vai viss eksports, tajā skaitā PŠŠ eksports ir guvis labumu no maksājumiem saskaņā ar IKS.

(28) AV arī apgalvoja, ka nav pamatojuma turpmākai subsīdijas izmantošanai kompensācijas maksājuma aprēķināšanā, ņemot vērā 19. panta 4. punktu PTO Nolīgumā par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem, jo 2000. gada 30. jūnijā IKS tiks pārtraukta.

(29) Pamatregulas 5. pants norāda, ka kompensējamo subsīdiju apjomu aprēķina kā saņēmēja ieguvumu, ko konstatē subsidēšanas izmeklēšanas laikā. Tā kā ieguvumu saskaņā ar IKS saņēma izmeklēšanas laika posmā, to ņēma vērā, aprēķinot kompensējamo subsīdiju apjomu. Informāciju par iespējamām izmaiņām, kas attiecas uz subsīdiju programmām, kuras varētu rasties pēc izmeklēšanas laika posma, parasti neņem vērā, izmeklējot subsidēšanu saskaņā ar pamatregulas 11. pantu. Šajā sakarā būtu jānorāda, ka pamatregulas 19. pants paredz tiesības pieprasīt starpposma pārskatu, kurā Komisija *inter alia* var apsvērt, vai ir notikušas ievērojamas izmaiņas apstākļos, kas saistīti ar subsidēšanu. Tāpēc AV prasību noraida.

Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(30) AV apgalvoja, ka subsīdijas apjoms nav pienācīgi aprēķināts, jo nav pareizi, ka "šķērssubsidē" tikai eksportu. Tāpēc saucējā vajadzētu būt kopējam pārdošanas apjomam, nevis eksporta preču pārdošanas apjomam.

(31) Atbildot uz šo argumentu, izdara atsauci uz iemesliem, kuru dēļ noraidīja līdzīgu prasību attiecībā uz saucēju vienreizēju kapitālizdevumu/pamatlīdzekļu dotāciju aprēķināšanā, kā norādīts Starptautiskās konkurences veicināšanas programmā (*IICP*) un Investīciju piesaistes programmā (*IAP*). Tā kā saskaņā ar iepriekš minēto subsīdija ir eksporta subsīdija, uzskata, ka no tās iegūst eksporta preču pārdošanas apjomi. Līdz ar to subsīdija jāaprēķina, sadalot to pa eksporta pārdošanas apjomiem.

(32) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, izmeklēšanas laika posmā guva labumu no minētās shēmas un saņēma subsīdijas 3,48 % apmērā.

2.2.3. *Investīciju piesaistes programma (IAP) un Starptautiskās konkurences veicināšanas programma (IICP)*

(33) AV apgalvoja, ka izmeklēšanas laikā sadarbība tika nodrošināta. Kaut arī nevarēja uzrādīt dotāciju līgumus, kas attiecas uz *IICP* un *IAP*, kuras ir attiecīgi aprakstītas pagaidu maksājuma regulas 24. līdz 27. un 38. līdz 41. apsvērumā, Komisijas dienesti saņēma tajos esošo informāciju un paskaidrojumu par programmu mērķi, parametriem un darbību. Turklāt pamatregulas 28. panta 3. punkts nosaka, ka informāciju neuzskata par nesniegtu ar noteikumu, ka puse *inter alia* ir darbojusies atbilstīgi savām iespējām, kā tas bija šajā gadījumā. Visbeidzot – iemesli, kuru dēļ attiecīgos pierādījumus vai informāciju noraidīja, netika atklāti un izklāstīti publicētos secinājumos, kā prasīts pamatregulas 28. pantā.

(34) Pārbaudes apmeklējuma laikā AV un eksportētājam, kas sadarbojās, vairākkārt atgādināja pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu par to, ka atteikums atļaut piekļūšanu dotācijas līgumam un attiecīgajiem apstiprinošajiem dokumentiem var novest pie secinājumu izdarīšanas, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem par subsīdijām, kas piešķirtas saskaņā ar *IICP* un *IAP*. AV un ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, Komisijas dienestiem tā arī pilnībā neatklāja minēto dotāciju nosacījumus – pat ne mutiski. Šajā sakarā būtu jāpiebilst, ka AV un ražotāja eksportētāja sniegto informāciju par abu programmu mērķi, parametriem un darbību, kā arī par minēto dotāciju nosacījumiem un apjomu ņēma vērā, ciktāl šo informāciju varēja pārbaudīt saskaņā ar pamatregulas 28. panta 3. punktu. Iemesli, kāpēc noraidīja nepārbaudāmo AV apgalvojumu, ka ne *IICP*, ne *IAP* dotācijas nav atkarīgas no eksporta rezultātiem, ir skaidri izklāstīti pagaidu dokumentā un pagaidu maksājuma regulas 28., 29., 40. un 42. apsvērumā.

(35) AV turklāt apgalvoja, ka Viktorijas pavalsts valdības sniegtā informācija par dotāciju maksājumiem nav ņemta vērā un ka Eiropas Komisijas apgalvojumi, ka Viktorijas pavalsts valdības dotāciju maksājumi ir atkarīgi no eksporta un ka eksports ir viens no 1981. gada Ekonomikas attīstības akta mērķiem, nav pareizi un tiem trūkst faktoloģiska pamatojuma.

(36) Secinājumus attiecībā uz *IAP* faktiskās dotācijas nosacījumiem vajadzēja izdarīt, par pamatu ņemot pieejamos faktus, kā paskaidrots iepriekš. Minētie fakti ietvēra 1981. gada Ekonomikas attīstības akta 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktu, kurš norāda, ka Ekonomikas attīstības ministrijas funkcijas ir atvieglot, rosināt, veicināt un *inter alia* īstenot "nozares eksporta jaudas attīstību visā pavalstī", un sūdzības iesniedzēja citētais Viktorijas pavalsts Auditoru biroja ziņojums, kurā ir atsauce uz ražotāja eksportētāja, kas sadarbojas, paredzamo eksporta apjoma pieaugumu.

(37) Noteikums, kas attiecas uz minēto dotāciju, t.i., 1981. gada Ekonomikas attīstības akta 13. iedaļas 3. punkts, kurš nosaka *IAP* mērķus, konkrēti nenorāda eksporta jaudas attīstību, bet nosauc vispārīgākus nosacījumus, piemēram, "pavalsts līdzsvarotu ekonomikas attīstību". Tomēr Rūpniecības un nodarbinātības ministra sagatavotais Viktorijas pavalsts 1993. gada 1. septembra Rūpniecības pārskats "Uzņēmējdarbība Viktorijas pavalstī" atspoguļoja *IAP*, *inter alia* norādot, ka "projektiem, kas izvēlēti palīdzības sniegšanai, jānodrošina nozīmīgs ekonomisks labums Viktorijas pavalstij, jo īpaši attiecībā uz eksportu" un "investīcijas būtu jāveic galvenajos rūpniecības sektoros, kas saskaras ar konkurenci, prioritāti nosakot eksporta vai importa uzņēmumiem – konkurentiem".

(38) Tāpēc uzskata, ka AV argumenti par *IAP* un *IICP* būtu jānoraida, un apstiprina, ka minētās subsīdijas ir atkarīgas no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(39) AV apgalvoja, ka attiecībā uz *IICP* un *IAP* izmaksātajām dotācijām subsīdiju apjoma sadales saucējā vajadzētu būt kopējam pārdošanas apjomam, nevis tikai eksporta preču pārdošanas apjomam, jo dotācijas ir saistītas ar pamatlīdzekļu iegādi un tāpēc no tām gūst labumu visa darbība kopumā.

(40) Subsīdijas, kas atkarīgas no eksporta rezultātiem, parasti sadala pa eksporta preču pārdošanas apjomiem, neatkarīgi no tā, vai tās piešķir pamatlīdzekļu iegādei vai ne. Pamatoti jāpieņem, ka maksājumi saskaņā ar subsīdiju programmām, kas paredzētas eksporta atbalstīšanai, arī ir saistīti ar minēto eksportu un ka tāpēc tie būtu jāaprēķina, par pamatu ņemot eksporta preču pārdošanas apjomus. Minētā pieeja saskan arī ar Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz subsīdijas aprēķināšanu kompensācijas maksājuma izmeklēšanā.

(41) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, izmeklēšanas laika posmā guva labumu no *IICP* un *IAP* un saņēma subsīdijas attiecīgi 1,92 % un 0,64 % apmērā.

3. KOMPENSĒJAMO SUBSĪDIJU APJOMS

(42) Kompensējamo eksporta subsīdiju apjoms saskaņā ar pamatregulas noteikumiem, kas izteikts *ad valorem*, izpētītajam eksportētājam ir šāds.

	ETAD	IICP	IKS	IAP	Kopā
Leading Synthetics	0,03 %	1,92 %	3,48 %	0,64 %	6,07 %

(43) Tā kā izpētītais ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, praktiski viens pats importē visu attiecīgo Austrālijas izcelsmes ražojumu uz Kopienu, vidējā svērtā valsts subsīdiju norma pārsniedz piemērojamo *de minimis* subsidēšanas normu 1 % apmērā.

II. **INDONĒZIJA**

1. IEVADS

(44) Pēc sīki izstrādātu secinājumu sniegšanas un pagaidu maksājuma regulas publicēšanas norādītajā termiņā argumentus vai piezīmes nesaņēma.

(45) Saskaņā ar iedibināto praksi un politiku attiecībā uz valstīm, kas uzskaitītas PTO Subsīdiju nolīguma VII pielikumā, uzskata, ka subsīdijas, kuras nepārsniedz 0,3 %, nedod labumu. Šis noteikums attiecas tikai uz ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojas un kam piemēro individuālu pieeju.

2. PARAUGU ŅEMŠANA

(46) Lai Komisijas dienesti varētu izvēlēties paraugu, ievērojot pamatregulas 27. pantu, ražotājiem eksportētājiem lūdza atsaukties 15 dienu laikā pēc procesa sākuma un sniegt pamatinformāciju par eksporta preču pārdošanas apjomiem un pārdošanas apjomiem vietējā tirgū, konkrētām darbībām attiecīgā ražojuma ražošanā, kā arī norādīt savu PŠŠ jomā saistīto uzņēmumu nosaukumus un darbību. Komisija šajā sakarā informēja arī Indonēzijas iestādes un Indonēzijas ražotāju eksportētāju apvienību.

a) *Uzņēmumu, kas sadarbojas, iepriekšēja atlase*

(47) Atsaucās septiņi Indonēzijas uzņēmumi, kas sniedza prasīto informāciju norādītajā termiņā. Šos uzņēmumus sākotnēji uzskatīja par uzņēmumiem, kas sadarbojas, un tos ņēma vērā, izvēloties paraugu.

Uzņēmumi, kas atsaucās noteiktajā termiņā, praktiski nodrošināja visu Indonēzijas izcelsmes ražojumu importu uz Kopienu.

(48) Uzņēmumus, kas sadarbojās un ko tomēr neiekļāva paraugā, informēja, ka visus kompensācijas maksājumus par šo uzņēmumu eksportu aprēķinās saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu.

(49) Uzņēmumus, ja tādi bija, kas neatsaucās noteiktajā termiņā, uzskatīja par uzņēmumiem, kas nesadarbojas.

b) *Parauga atlase*

(50) Sākotnēji pēc apspriešanās ar Indonēzijas ražotāju eksportētāju apvienību paraugam izvēlējās trīs Indonēzijas uzņēmumus. Indonēzijas ražotāju eksportētāju apvienība piedāvāja aizstāt divas sākotnēji izvēlētos uzņēmumus ar diviem citiem uzņēmumiem, kurus tomēr nevarēja uzskatīt par piemērotākiem, salīdzinot ar sākotnēji izvēlētajiem. Visas iesaistītās personas attiecīgi informēja.

(51) Sākotnēji izvēlētajiem trim uzņēmumiem nosūtīja aizpildāmas anketas. Vēlāk viens no šiem uzņēmumiem iesniedza nepilnīgu atbildi, kas turklāt bija pretrunā ar pamatinformāciju, ko šis uzņēmums iepriekš bija sniedzis paraugu ņemšanas laikā. Otrs uzņēmums nesniedza pilnīgu un saturīgu atbildi un pienācīgi neinformēja Komisijas dienestus par savu saistību ar citu Indonēzijas uzņēmumu. Būtu jāpiebilst, ka abi uzņēmumi bija saņēmuši vairākus lūgumus, kuros bija precīzi norādīts vajadzīgās informācijas raksturs, un tiem pagarināja minētās informācijas iesniegšanas termiņus. Rezultātā abus minētos uzņēmumus sīki informēja par iemesliem, kāpēc tos vairs neuzskata par uzņēmumiem, kas sadarbojās izmeklēšanas nolūkā, un ka izmeklēšanas rezultāts tiem varētu būt mazāk labvēlīgs nekā tad, ja tie būtu sadarbojušies.

(52) Ņemot vērā paraugā sākotnēji iekļauto uzņēmumu nesadarbošanās pakāpi, Komisijas dienesti nolēma izvēlēties jaunu paraugu saskaņā ar pamatregulas 27. panta 4. punktu. Šajā nolūkā paraugā iekļāva divus citus Indonēzijas uzņēmumus, kas bija iesnieguši pilnīgas un jēgpilnas atbildes uz anketu, lai tos izpētītu individuāli. Par to attiecīgi informēja Indonēzijas ražotāju eksportētāju apvienību, attiecīgos uzņēmumus un Indonēzijas iestādes, kas necēla iebildumus.

(53) Trim uzņēmumiem, kas ietilpa paraugā un kas pilnībā sadarbojās izmeklēšanas nolūkā, piešķīra īpašu subsīdijas normu un noteica individuālu maksājuma likmi.

3. SUBSĪDIJU PROGRAMMAS, KO IZMANTOJA EKSPORTĒTĀJI, KURI SADARBOJĀS.

***BKPM* shēmas**

(54) Investīciju koordinēšanas padome (*Badan Koordinasi Penanaman Modal – BKPM*) ir valsts aģentūra, kas darbojas Indonēzijas Republikas prezidenta tiešā pakļautībā. *BKPM* palīdz prezidentam formulēt valsts politiku attiecībā uz investīcijām un atbild par investīciju plānošanu un veicināšanu, kā arī par investīciju apstiprinājumu un licenču apstrādi, un investīciju īstenošanas uzraudzību. *BKPM* ieņem galveno vietu investīciju darbības koordinēšanā kopā ar citām valsts aģentūrām. *BKPM* darbojas arī reģionālās attīstības jomā, kā arī investīciju "melnā" saraksta (*Daftar Negative Investasi – DNI*) sastādīšanā un pārvaldībā, kurā ir ietvertas jomas, kas ir slēgtas investīcijām, kā arī jomas, kuras regulē.

(55) *BKPM* apstiprina gan ārvalstu (*Penanaman Modal Asing – PMA*), gan vietējās (*PMDN*) investīcijas. Uzņēmumus, ko *BKPM* apstiprina kā *PMA* vai *PMDN* uzņēmumus, atbrīvo no ievedmuitas un nodokļu maksājumiem vai piešķir ievedmuitas un nodokļu maksājumu atvieglojumus attiecībā uz ražošanas līdzekļu, proti, mašīnu, iekārtu, rezerves daļu un palīgiekārtu importu, kā arī izejvielu importu pilnam divu gadu ražošanas ciklam.

(56) Ārvalstu ieguldījumus (*PMA*) galvenokārt regulē 1967. gada Ārvalstu kapitāla ieguldījumu likums Nr. 1, kurā grozījumi izdarīti ar 1970. gada likumu Nr. 11.

(57) Vietējos ieguldījumus (*PMDN*) regulē Vietējā kapitāla ieguldījumu likums Nr. 6/1968, kurā grozījumi izdarīti ar Likumu Nr. 12/1971.

(58) Turklāt uz *PMA* uzņēmumiem, kā arī citiem uzņēmumiem attiecas nozaru politika, ko īsteno atbilstīgās valsts iestādes, piemēram, Rūpniecības likumā Nr. 5/1984, Mežsaimniecības likumā Nr. 5/1967 un Lauksaimniecības likumā Nr. 12/1992 paredzētās iestādes.

(59) Tiesiskais pamats atbrīvojumam no ievedmuitas un paši nodokļu atvieglojumu instrumenti ir ietverti vairākos Finansu ministra rīkojumos (Nr. 297/KMK.01/1997, Nr. 545/KMK.01/1997, Nr. 546/KMK.01/1997 un Nr. 252/KMK.04/1998).

a) *Atbilstība*

(60) Minētos atvieglojumus piešķir *BKPM* apstiprinātiem investīciju projektiem, *PMA* un *PMDN* projektiem, tajā skaitā esošajiem *PMA* un *PMDN* uzņēmumiem, kas paplašina savus projektus par vairāk nekā 30 % no uzstādītās jaudas, lai ražotu līdzīgus ražojumus, vai dažādo savus ražojumus.

(61) Atbilstības kritērijus nosaka *BKPM* un, šķiet, tos bieži atjaunina. Šie kritēriji ietver dažus ārvalstu ieguldījumu ierobežojumus, jo īpaši pienākumu veidot kopuzņēmumu ar Indonēzijas uzņēmumu, ja veic ieguldījumus dažās nozarēs.

(62) Ieguldījumu "melnajā" sarakstā minētajās nozarēs ieguldījumi nav atļauti; tādas ir dažas ķīmiskās rūpniecības nozares, piemēram, ciklamāta un saharīna ražošanas nozares. Ieguldījumi pārējās 12 nozarēs ir atļauti tikai tad, ja tie atbilst dažiem papildu kritērijiem. Šīs nozares ir uzskaitītas *BKPM* publicētajā izdevumā "Tehniskā rokasgrāmata – kapitālieguldījumu īstenošana 1998" un *inter alia* ietver patēriņam paredzētā joda sāls, etilspirta un mēslojuma ražošanas nozares.

(63) Attiecībā uz programmas pārvaldīšanu norādīja, ka uz uzņēmumiem attiecas nozaru/rūpniecības politika, ko īsteno attiecīgās ministrijas.

b) *Īstenošana praksē*

(64) Vispirms pieteikumus iesniedz *BKPM*, kur tos novērtē pēc to atbilstības dažādiem aspektiem, piemēram, nozaru politikai, tehnoloģijai, tirgum un finansēm. Apstiprināšanas gadījumā *BKP* arī palīdz uzņēmumiem iegūt citas vajadzīgās atļaujas, piemēram, būvatļaujas, dokumentus, kas apliecina īpašumtiesības uz zemi, darba atļaujas.

(65) Ievedmuitas atvieglojumus saņem vēlāk. Šajā nolūkā tehniskās pārbaudes aģentūrai *PT. Sucofindo* jāiesniedz tā dēvētais ģenerālsaraksts, kurā norādīti importējamie ražošanas līdzekļi un izejvielas, un aģentūra pēc novērtēšanas pārsūta to *BKPM* apstiprināšanai. *BKPM* pēc tam izdod apstiprinājuma vēstuli un importa licenci.

c) *Secinājumi par kompensācijas iespējamību*

(66) *BKPM* shēmas ir subsīdija, jo saņēmējs gūst tiešu labumu no Indonēzijas valdības (IV) finansiālā ieguldījuma nenomaksātu nodevu veidā.

(67) Saskaņā ar pamatregulas I līdz III pielikuma noteikumiem minētās shēmas nav atmaksas shēmas, jo ražošanas līdzekļus ražošanas procesā nepatērē un nav pienākuma eksportēt gatavo ražojumu, kas satur izejvielas.

(68) *BKPM* shēmas pēc likuma nav atkarīgas no eksporta rezultātiem vai vietējo preču izmantošanas ievesto preču vietā.

(69) Kaut arī šķiet, ka minētās shēmas ir pieejamas plašam ieguldījumu klāstam, tās nepārprotami ierobežo subsīdiju pieejamību dažiem uzņēmumiem, kas nedarbojas dažās nozarēs. Turklāt to ierobežojumu skaits un kvalitāte, ko piemēro dažām nozarēm, jo īpaši tie ierobežojumi, kas ierobežo tiesības vai nu uz dažiem uzņēmumu veidiem vai ģeogrāfisko apgabalu, vai pilnībā izslēdz dažas nozares, nav saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kurš nosaka, ka piešķīrējai iestādei jānosaka objektīvi kritēriji, kas ir neitrāli, nedod priekšroku dažiem uzņēmumiem, salīdzinot ar citiem, un ir ekonomiski un izmantojami horizontāli. Līdz ar to šīs programmas uzskata par specifiskām pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo tās nepārprotami ierobežo subsīdiju pieejamību dažiem uzņēmumiem.

(70) Pat ja saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu likumā nebūtu specifikācijas, shēma *de facto* būtu specifiska saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu, jo nav norādes, ka tiesības iegūst automātiski – tiesību iegūšana vairāk saistīta ar individuāliem lēmumiem, kuros ir iesaistīts attiecīgs skaits valsts iestāžu, kas ievēro attiecīgo ministriju īstenoto nozares/rūpniecības politiku. Nesniedza informāciju par subsīdiju programmas faktisko izmantošanu un par veidu, kā piešķīrējas iestādes izmanto pilnvaras lemt pēc saviem ieskatiem. Līdz ar to secina, ka arī *BKPM* shēmas alternatīvi uzskata par specifiskām saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu un tāpēc tās ir kompensējamas.

(d) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

(71) Iegūto labumu noteica, pamatojoties uz nenomaksāto nodevu apjomu izmeklēšanas laika posmā, ciktāl tas attiecās uz izejvielām un rezerves daļām, un no 1988. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laika posma beigām – attiecībā uz ražošanas līdzekļiem, kam attiecīgajā nozarē piemērotais parastais amortizācijas laiks ir 17 gadi. Tā kā shēmas nav atkarīgas no eksporta rezultātiem, kopējo ieguvumu sadalīja uz kopējo apgrozījumu. Pēc tam iegūto apjomu koriģēja, izmantojot bankas aizdevumu vidējo tirgus procentu likmi izmeklēšanas laika posmā, kas bija 24,61 %.

(72) Divi ražotāji eksportētāji šīs shēmas izmantoja, bet viņi no tām neguva labumu saskaņā ar iepriekšminēto politiku.

***Bapeksta* shēmas**

(73) Ņemot vērā pieteikumu, Importa nodokļu pārvaldes, atmaksāšanas un atbrīvojumu centrs (*Bapeksta*) var piešķirt atbrīvojumu no ievedmuitas vai kompensēt ievedmuitu, kā arī nepiemērot pievienotās vērtības nodokli (PPN) un tirdzniecības nodokli par greznumpriekšmetiem (*PPnMB*) precēm, ko ieved turpmākai pārstrādei eksportam.

(74) Atbrīvojuma shēma attiecas uz nodokli par preču importu, ko veiks nākotnē, savukārt kompensācijas shēma attiecas uz importētām izejvielām, kas jau izmantotas eksportētā ražojumā.

(75) Tiesiskais pamats ir Finansu ministra 1997. gada 1. decembra Rīkojums Nr. 615/KMK.01/1997.

a) *Piemērošana*

(76) Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem *Bapeksta* shēmas ir pieejamas, iesniedzot *Bapeksta* lūgumu.

(77) Lai iegūtu atbrīvojumu, uzņēmumam ir atkārtoti jāeksportē 100 % importēto materiālu gatavu ražojumu veidā 12 mēnešu laikā no ievešanas datuma, ja vien ražošanas laika posms nepārsniedz 12 mēnešus. Tādā gadījumā var piemērot izņēmumu. Uzņēmumam ir jāiemaksā drošības nauda bankas garantijas formā, kas attiecas uz nodokļa atbrīvojuma summu un parasti maksājamiem *PPN* un *PPnBM*.

(78) Lai saņemtu kompensāciju, uzņēmumam jau jābūt eksportējušam gatavās preces. Importēšanai jābūt notikušai ne ātrāk kā 12 mēnešus pirms eksporta preču nosūtīšanas.

(79) Abu atvieglojumu saņemšanas nolūkā var eksportēt arī uz muitas zonām Indonēzijā.

b) *Īstenošana praksē*

(80) Lai saņemtu atbrīvojumu, uzņēmumiem jāiesniedz forma, kurā norādīti paredzamie eksporta rezultāti nākotnē, prognozējamais importēto preču daudzums un parasti maksājamo nodevu un nodokļu paredzamais apjoms. Pēc tam tiem reizi sešos mēnešos jāiesniedz ziņojums par eksportu *Bapeksta*.

(81) *Bapeksta* vēlāk var veikt pārbaudi, veicot attiecīgā uzņēmuma pārskatu auditu.

(82) Lai saņemtu kompensāciju, uzņēmumam jāiesniedz veidlapa, kurā norādīta saikne starp importa izcelsmes precēm, par kurām ir nomaksātas nodevas un nodokļi, un eksportētajām precēm, pievienojot importa un eksporta dokumentus.

(83) *Bapeksta* ir tiesības pārbaudīt minētos dokumentus, veicot kontroli attiecīgā uzņēmuma telpās.

c) *Secinājumi par kompensācijas iespējamību*

(84) IV apgalvoja, ka *Bapeksta* shēmas ir parastas nodokļu atmaksas shēmas saskaņā ar starptautiskajām saistībām. Atklājot shēmu ļaunprātīgu izmantošanu, gūstot pārmērīgi lielus atbrīvojumus vai kompensāciju apjomus, attiecīgos uzņēmumus sodīja. Tāpat arī apgalvoja, ka ir ieviestas datorsistēmas, lai saskaņotu importa un eksporta darījumus un apstiprinātu to, kādas izejvielas un kādā daudzumā patērē eksportēto ražojumu ražošanā.

(85) IV tomēr nevarēja iesniegt pietiekamus pierādījumus par to, ka pastāv efektīva pārbaudes sistēma.

(86) Pamatregulas II pielikuma II daļas 5. punkts un III pielikuma II daļas 3. punkts paredz, ka tad, ja eksportētājvalsts valdība nav ieviesusi minēto sistēmu, parasti jāveic eksportētājas valsts turpmāka izpēte, attiecīgi ņemot vērā faktiskās izmantotās izejvielas vai faktiskos darījumus, lai noteiktu, vai ir veikti pārmērīgi lieli maksājumi. IV neveica minēto izpēti. Tāpēc Komisija nepārbaudīja, vai faktiski ir notikusi pārmērīgi liela to importa maksājumu atmaksāšana, ko piemēro izejvielām, kuras patērē eksportētā ražojuma ražošanā.

(87) *Bapeksta* shēmas ir subsīdija, jo saņēmējs gūst tiešu labumu no Indonēzijas valdības (IV) finansiālā ieguldījuma nodokļu atbrīvojuma vai kompensācijas veidā. Pēc likuma tā ir subsīdija, kas atkarīga no eksporta rezultātiem (tā ir eksporta subsīdija saskaņā ar pamatregulas I pielikuma I daļas noteikumiem) un tāpēc to uzskata par specifisku saskaņā ar pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktu.

d) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

(88) Eksportētāju ieguvumu aprēķināja, ņemot vērā atbrīvojumu no muitas nodokļa, kas piešķirts izmeklēšanas laika posmā, sadalot to ar kopējo eksporta apgrozījumu izmeklēšanas laika posmā. Pēc tam šo apjomu koriģēja, pieskaitot pusi no 24,61 %, komercbanku aizdevumu vidējā procentu likmi izmeklēšanas laika posmā.

(89) *PT. Indorama Synthetics TbK* izmantoja šīs shēmas un tā ieguvums bija 1,4 %.

4. SUBSĪDIJU PROGRAMMAS, KO NEIZMANTO EKSPORTĒTĀJI, KURI SADARBOJAS

(90) Konstatēja, ka ražotāji eksportētāji, kas sadarbojas, neizmanto kompensējamas subsīdijas šādās programmās:

— ienākumu nodokļa atvieglojums, kas noteikts ar Valdības 1996. gada 8. jūlija Noteikumiem Nr. 45 un prezidenta 1999. gada 14. janvāra rīkojumu,

— muitas zonas saskaņā ar valdības 1996. gada 4. jūnija noteikumiem un Indonēzijas Republikas Finansu ministra lēmumiem (Lēmumu Nr. 291/KMK.05/1997, Lēmumu Nr. 547/KMK.01/1997 un Lēmumu Nr. 292/KMK.01/1998).

5. KOMPENSĒJAMO SUBSĪDIJU APJOMS

(91) Komisija sašaurināja pārbaudi, atlasot paraugus saskaņā pamatregulas 27. pantu. Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 4. punktu nolēma, ka divi paraugam izvēlētie uzņēmumi nesadarbojas, un tas varētu būtiski ietekmēt izmeklēšanas iznākumu, un tādējādi bija jāizvēlas jauns paraugs. Noteiktais kompensējamo subsīdiju apjoms paraugā iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem ir šāds.

	BKPM shēmas	*BAPEKSTA* shēmas	Kopā
PT. Indorama Synthetics TbK	0,0 %	1,41 %	1,41 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0,0 %	0,0 %	0,0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %

(92) Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu kompensācijas maksājumi, ko piemēro to eksportētāju vai ražotāju importam, kuri atsaucās saskaņā ar 27. pantu, bet kurus nepārbaudīja, nepārsniedz kompensējamo subsīdiju vidējo svērto lielumu, kas noteikts paraugā ietvertajām pusēm. Tādējādi noteiktais kompensējamo subsīdiju apjoms paraugā iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem ir šāds.

	BKPM shēmas	*BAPEKSTA* shēmas	Kopā
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,0 %	0,45 %	0,45 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,0 %	0,45 %	0,45 %

(93) Ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojas, kompensējamo subsīdiju apjoms saskaņā ar pamatregulas noteikumiem, izteikts *ad valorem*, ir robežās no 0 % līdz 1,0 % un tāpēc ir zemāks par Indonēzijai noteikto subsidēšanas *de minimis* slieksni, t.i., 3 %.

(94) Abi uzņēmumi, ko izslēdza no parauga, proti, *PT. Global Fiberindo* un *PT.Polysindo Eka Perkasa* nodrošināja ievērojamu daļu (t.i., vairāk nekā 30 %) no attiecīgā ražojuma importa Kopienā. Tāpēc galīgie secinājumi par šiem abiem uzņēmumiem un visiem citiem uzņēmumiem, kas nesadarbojās šajā procedūrā, ir izdarīti, pamatojoties uz faktiem, kuri ir pieejami saskaņā ar pamatregulas 28. pantu.

(95) Ievērojot to, izmeklēšana ir apliecinājusi kompensējamu subsīdiju esamību, kas ir pieejamas ražotājiem eksportētājiem, kas nesadarbojas. Uzskata, ka sadarbības trūkums saistīts ar to, ka minētie ražotāji ir izmantojuši kompensējamās subsīdijas un guvuši labumu no tām tādā apjomā, kas pārsniedz *de minimis* līmeni Indonēzijā. Saskaņā ar pamatregulas 28. panta noteikumiem un ņemot vērā sūdzībā ietverto informāciju un izmeklēšanas secinājumus, kā arī, lai izvairītos no piemaksas piešķiršanas par nesadarbošanos, minētajiem diviem uzņēmumiem kompensējamo subsīdiju apjomu nosaka šādi.

	BKPM shēmas (vietējā subsīdija)	*BAPEKSTA* shēmas (eksporta subsīdija)	Kopā
PT. Global Fiberindo	5 %	5 %	10 %
PT. Polysindo Eka Perkassa	5 %	5 %	10 %
Citi uzņēmumi	5 %	5 %	10 %

(96) Vidējā svērtā valsts subsīdijas norma visiem izpētītajiem ražotājiem eksportētājiem (tajā skaitā abiem uzņēmumiem, kas nesadarbojās), kuri nodrošina praktiski visu attiecīgā Indonēzijas ražojuma eksportu uz Kopienu, pārsniedz šai valstij noteikto *de minimis* normu, kas ir 3 %.

III. **TAIVĀNA**

1. IEVADS

(97) Pēc pagaidu maksājuma regulas publicēšanas Taivānas valdība (še turpmāk – "TV") iesniedza 2000. gada 17. janvāra un 19. janvāra vēstules, izklāstot savu viedokli par dokumentu, kas sniedz sīku informāciju par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kurus ņemot vērā ir ieviesti pagaidu pasākumi. No ražotājiem eksportētājiem saņēma vairākas rakstiskas piezīmes, un visi viņi vēlējās, lai viņus uzklausa; uzklausīšana notika 2000. gada 15. februārī.

2. VISPĀRĪGI ARGUMENTI

2.1. **Attiecīgo shēmu specifiskums**

(98) Ražotāji eksportētāji iesniedza dažas vispārīgas piezīmes par specifiskuma jēdziena interpretāciju. To, vai izmeklējamā subsīdija ir specifiska, nosaka saskaņā ar pamatregulas noteikumiem un jo īpaši – ar tās 3. panta noteikumiem.

Ražotāju eksportētāju piezīmes ņēma vērā, nosakot, vai katrā izmeklējamajā shēmā ir specifiskas subsīdijas, ievērojot pamatregulas 3. pantu, kas ir kompensējamas. Tādējādi izskaidro veidu, kā nosaka individuālu shēmu specifiskumu saskaņā ar shēmu, kas attiecīgā gadījumā ir saistīta ar katru shēmu, un papildinot pagaidu regulā ietvertos secinājumus;

2.2. **Noteicošās tirgus procentu likmes aprēķins**

(99) Šajā izmeklēšanā provizoriski ir nolemts piemērot vispārīgu procentu likmi 9,03 % apmērā. Šo likmi noteica, ņemot vērā informāciju, ko ieguva izmeklēšanā un ko uzskatīja par atbilstīgu šim nolūkam. TV un ražotāji eksportētāji apšaubīja šīs likmes uzticamību.

(100) Ņemot vērā šo apgalvojumu, Komisijas dienesti pārrēķināja vispārēji piemērojamo procentu likmi. Attiecīgā etalona procentu likme ir noteikta 8,52 % apmērā un to ieguva, pamatojoties uz ikmēneša tirgus procentu likmēm, ko izmeklēšanas laikā bija noteikušas 37 vietējās bankas Taivānā. Šīs procentu likmes ir publiski pieejamas un ir iekļautas ikmēneša finanšu statistikas datos, ko publicē Ķīnas Republikas Centrālās bankas Ekonomiskās izpētes departaments.

(101) Tāpat arī apgalvoja, ka pagaidu secinājumos izmantotajai procentu likmei vajadzētu būt tādai, ko izmanto salīdzināmiem aizdevumiem, un ka jebkurā gadījumā Komisijas piemērotā procentu likme neatbilst procentu likmei, ko uzņēmumi var saņemt tirgū, un ka izmeklēšanas laikā uzņēmumiem faktiski izsniedza komerciālus aizdevumus. Salīdzināmam aizdevumam vajadzētu būt līdzīgas summas aizdevumam ar līdzīgu mērķi un atmaksas termiņu. Attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nekonstatēja šādus salīdzināmus aizdevumus. Tāpēc apstiprina iepriekš izskaidroto etalona procentu likmes aprēķina metodiku.

2.3. **Procentu likmes piemērošana subsīdijas apjoma aprēķināšanā**

(102) Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija rīkojas nepareizi, pieskaitot procentus – ar vidējo tirgus procentu likmi Taivānā izmeklēšanas laika posmā – programmām, ko uzskata par subsīdijām.

(103) Tiesiskais pamats attiecībā uz procentu pieskaitīšanu subsīdijas nominālvērtībai ir pamatregulas 5., 6. un 7. pants, kas ietver subsīdijas apjoma aprēķināšanas noteikumus, kuri izstrādāti Komisijas pamatnostādnēs attiecībā uz subsīdijas apjoma aprēķināšanu kompensācijas maksājumu izmeklēšanā.

(104) Ievērojot pamatregulas 5. pantu, ieguvuma aprēķins atspoguļo subsīdijas apjomu, kādu konstatē izmeklēšanas laikā, un ne tikai apjoma nominālvērtību laikā, kad to nodod saņēmējam vai kad to paredz valdība. Šāda pieeja jo īpaši ir paredzēta Komisijas pamatnostādnēs attiecībā uz subsīdijas aprēķināšanu kompensācijas maksājumu izmeklēšanā, kur norādīts, ka subsīdijas apjoma nominālvērtība ir jāpārveido par vērtību, kas ir noteicošā vērtība izmeklēšanas laikā, piemērojot parasto tirgus procentu likmi.

(105) Apgalvoja arī, ka šo metodiku nevar piemērot piedēvējamiem subsīdiju apjomiem attiecībā uz nodokļu kredītiem, jo nodokļu kredītus, ko uzņēmumi ir pieprasījuši, izmanto tikai gadskārtējai nodokļu atmaksāšanai, ko veic līdz nākamā gada 31. martam. Tāpēc ražotāji eksportētāji apgalvo, ka līdz minētajam datumam viņi negūst nekādu labumu.

(106) Atbildot uz šo argumentu, uzskata, ka arī pats ieguvums katru gadu atkārtojas, jo to veido katru gadu maksājamā tiešā nodokļa samazinājums. Tāpēc ieguvumā būtu jāietver arī procenti, jo attiecīgajiem nodokļu ietaupījumiem ekvivalenta summa nav jāaizņemas atklātā tirgū.

2.4. **Subsīdiju novērtēšana saistībā ar attiecīgo ražojumu**

(107) TV un eksportētāji uzņēmumi apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis sasaistīt iespējamās subsīdiju shēmas ar attiecīgo ražojumu, lai aprēķinātu subsidēšanas likmi, izmantojot ieguvumus, ko var konkrēti sasaistīt ar produkcijas līnijām, ciktāl tās ir tieši saistītas ar attiecīgo ražojumu.

(108) Komisijas pamatnostādnēs nepārprotami ir minēts, ka tad, ja ieguvums no subsīdijas attiecas tikai uz konkrētu ražojumu, subsīdijas apjoma sadalījuma saucējā būtu jāatspoguļo tikai minētā ražojuma pārdošanas apjoms (vai eksporta pārdošanas apjoms). Ja tas tā nav, saucējā vajadzētu būt saņēmēja kopējam pārdošanas apjomam (vai eksporta pārdošanas apjomam).

(109) Komisija savos aprēķinos ir ievērojusi minēto pieeju attiecībā uz izejvielu atbrīvojumu no ievedmuitas, kā pareizi norādīja ražotāji eksportētāji. Šajā konkrētajā gadījumā ieguvumu konstatēja tikai šķiedru dalīšanai un attiecīgi izmantoja atbilstīgu pārdošanas apjoma saucēju. Visām citām aprakstītajām shēmām konstatēja, ka ieguvumi neattiecas uz vienu konkrētu ražojumu, un tāpēc saucējā izmantoja kopējo pārdošanas apjomu.

3. INDIVIDUĀLĀS SHĒMAS

3.1. **Nodokļu kredīti automātisku iekārtu un piesārņojuma kontroles iekārtu iegādei**

(110) TV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka pagaidu maksājuma regulas 49. līdz 58. apsvērumā aprakstīto shēmu attiecībā uz subsīdijas specifiskumu Komisija ir novērtējusi nepareizi. Jo īpaši apgalvoja, ka automātisko iekārtu un piesārņojuma kontroles iekārtu nodokļu kredītu iespējamā subsīdija nav atkarīga no vietējā ražojuma preču izmantošanas importēto preču vietā un tāpēc to nevar uzskatīt par specifisku pamatregulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(111) Kaut arī programma paredz nodokļu kredītu gan importētām, gan vietēja ražojuma iekārtām, vietējā ražojuma iekārtu iegādes gadījumā subsīdiju divkāršo. Abas minētās nodokļu kredīta likmes uzskata par atsevišķām programmām, kas attiecas uz vietējā ražojuma iekārtu iegādi un importētām iekārtām. Ja nebūtu 20 % nodokļu kredīta par vietējā ražojuma iekārtām, uzņēmums vispār nebūtu saņēmis nodokļu kredītu. 10 % kredīta likmi nevar uzskatīt par nodokļa standartlikmi, jo tā attiecas tikai uz importētām iekārtām. Tā kā 20 % kredīta likme ir pieejama tikai par vietējā ražojuma iekārtām, nevis par importētām iekārtām, tā ir atkarīga no vietējā ražojuma preču izmantošanas importēto preču vietā. Tāpēc šis nodokļu kredīts ir specifiska importa aizstāšanas subsīdija pamatregulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(112) Tāpat arī 10 % kredīta likme ir pieejama tikai par importētām iekārtām un tāpēc attiecas tikai uz tiem uzņēmumiem, kas iegādājās attiecīgas importētas iekārtas. Minēto ierobežojumu neuzskata par neitrālu pamatregulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē, jo šajā gadījumā dažiem uzņēmumiem ir priekšroka, salīdzinot ar pārējiem uzņēmumiem. Turklāt kritēriji nav ekonomiski un nav horizontāli izmantojami. Līdz ar to subsīdija ir specifiska pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Subsīdiju apjoma aprēķināšana.

(113) Attiecībā uz kompensējamo subsīdiju apjoma aprēķināšanu ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka 15 % no 20 % nodokļu kredīta par vietējā ražojuma preču iegādi nevar būt kompensējami, jo attiecīgais nodokļu kredīts tiktu saņemts neatkarīgi no preču izcelsmes. Šo apgalvojumu neuzskata par pamatotu. Kompensējamo subsīdiju apjomu veido nodokļu kredītu pilna summa, jo 20 % nodokļu kredītu par iegādātām vietējā ražojuma precēm nevar uzskatīt par novirzi no 10 % standarta nodokļu kredīta likmes. Kā paskaidrots iepriekš, abas minētās nodokļu kredīta likmes uzskata par atsevišķām programmām, kas attiecas uz vietējā ražojuma iekārtu iegādi un importētām iekārtām. Ja nebūtu 20 % nodokļu kredīta par vietējā ražojuma iekārtām, uzņēmums vispār nebūtu saņēmis nodokļu kredītu. 10 % kredīta likme attiecas tikai uz importētajam iekārtām; tā nav vispārīga kredītu likme. Tāpēc Komisija secināja, ka subsīdijas apjoms ir kopējie ieņēmumi, ko nodrošinājusi TV.

(114) Ražotāja eksportētāja ieguvums ir aprēķināts, kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 57. apsvērumā, tomēr koriģējot vidējo tirgus procentu likmi, ko pieskaitīja izmeklēšanas laikā nesamaksāto nodokļu summai, kā paskaidrots iepriekš.

(115) TV turklāt apgalvoja, ka subsīdija būtu jāaprēķina, sadalot subsīdiju pa attiecīgās nozares aktīvu parasto amortizācijas laiku, jo subsīdija ir saistīta ar pamatlīdzekļu iegādi.

(116) Uzskata, ka ieguvumu tiešo nodokļu ietaupījumu formā parasti neuzskata par saistītu ar pamatlīdzekļu iegādi. Ar tiešajiem nodokļiem saistīts ieguvums vairāk attiecas uz tiešo nodokļu saistību samazinājumu, nevis uz pamatlīdzekļu iegādi, jo tiešo nodokļu saistības parasti pastāv neatkarīgi no pamatlīdzekļu iegādes. Šī pieeja ir saskaņā arī ar Komisijas pamatnostādnēm attiecībā uz subsīdijas apjoma aprēķināšanu kompensācijas maksājuma izmeklēšanā, kā jo īpaši norādīts 2. tabulā, kas pievienota minētajām pamatnostādnēm. Tāpēc ieguvumu no shēmas aprēķināja, pamatojoties uz izmeklēšanas laikā ietaupīto ienākuma nodokli saskaņā ar pamatregulas 7. panta 4. punktu.

(117) Šo shēmu izmeklēšanas laikā izmantoja divi uzņēmumi un saņēma subsīdijas attiecīgi 0,42 % un 0,40 % apmērā.

3.2. **Nodokļu kredīts ieguldījumiem nozīmīgos uzņēmumos**

(118) TV apgalvoja, ka šī shēma nav subsīdija, jo uzņēmumos, kuros veic ieguldījumu, neveic finansiālus ieguldījumus. Nodokļu atlaides piešķir tikai akcionāriem ieguldītājiem, nevis uzņēmumiem, kas emitē akcijas.

(119) Uzskata, ka TV sniedz finansiālu ieguldījumu uzņēmumiem, kas pieprasa nodokļu kredītus, t.i., uzņēmumiem, kuri iegulda līdzekļus nozīmīgos uzņēmumos. Minētais finansu ieguldījums iepriekš zināmu valsts ieņēmumu veidā rada ieguvumu akcionāriem investētājiem samazinātu nodokļu saistību veidā. Kompensē šo ieguldītāja uzņēmuma ieguvumu, nevis to uzņēmumu ieguvumus, kuros veic ieguldījumus.

(120) TV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka pagaidu maksājuma regulas 59. līdz 66. apsvērumā aprakstītā shēma attiecas uz nodokļu kredītu, kas ir vispārpieejams un tāpēc nav specifisks, jo šajā programmā var iesaistīties jebkura juridiska vai fiziska persona, kas iegulda līdzekļus dažos uzņēmumos. Jo īpaši pieņem, ka shēma neattiecas tikai uz dažiem uzņēmumiem; ka tā ir objektīva, automātiska un neitrāla shēma un ka uzņēmums nesaņem nodokļu kredītu sakarā ar attiecīgā ražojuma saražošanu.

(121) Attiecībā uz minētajiem apgalvojumiem Komisija konstatēja, ka šī programma nepārprotami ir pieejama tikai tiem uzņēmumiem, kas iegulda līdzekļus dažos uzņēmumos, jo ne jau par visiem ieguldījumiem akcijās ir tiesības saņemt nodokļu kredītus. Nodokļu kredītu var saņemt tikai par ieguldījumiem ierobežota skaita uzņēmumos, t.i., nozīmīgos tehnoloģiju vai ieguldījumu uzņēmumos.

(122) Turklāt, kaut arī Komisija piekrīt, ka atbilstīgo uzņēmumu definīcija ir skaidri saprotama un objektīva, šī atbilstība nav neitrāla, kā to prasa pamatregulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts, jo tā ierobežo to ieguldījumu skaitu, par kuriem var saņemt nodokļu kredītu, pamatojoties uz attiecīgo firmu darbību. Ja uzņēmums ieguldītājs vēlas saņemt subsīdiju, viņa izvēles brīvība ir ierobežota attiecīgajā nozarē. To kritēriju 2. pantā, ar ko nosaka galveno tehnoloģiju uzņēmumu jomu attiecībā uz ražošanas nozari un tehnisko pakalpojumu nozari, paredzēti nodokļu kredīti 11 specifiskiem ieguldījumu veidiem. Līdz ar to šīs programmas pieejamība ir atkarīga no ieguldījumiem dažos uzņēmumos un tā nav vispārpieejama. Tādējādi jānoraida ražotāju eksportētāju apgalvojumi šajā sakarā.

(123) Apgalvoja arī, ka tā ir objektīva, automātiska un neitrāla shēma un ka uzņēmums nesaņem nodokļu kredītu sakarā ar attiecīgā ražojuma saražošanu. Ieguvumi no šīs shēmas neattiecas tikai uz atsevišķa produkta ražošanu. Nav prasības kredītu izmantot tikai eksportam, pārdošanai vai cita ražojuma ražošanai. Uzņēmums saņem nodokļu kredītu, no kā labumu gūst PŠŠ ražošana un eksports. Tā kā ieguvums no subsīdijas nav saistīts ar konkrētu ražojumu, uz kuru neattiecas izmeklēšana, uzskata, ka no tā labumu gūst viss eksporta preču pārdošanas apjoms, tajā skaitā PŠŠ eksporta preču pārdošanas apjoms. Līdz ar to jānoraida ražotāju eksportētāju izteiktais apgalvojums.

(124) Noslēgumā apstiprina konstatējumu, ka attiecīgo shēmu uzskata par specifisku saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Subsīdijas apjoma aprēķināšana.

(125) Vienīgā attiecīgā ražotāja eksportētāja ieguvums ir aprēķināts, kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 57. apsvērumā, koriģējot vidējo tirgus procentu likmi no 9,03 % uz 8,52 %, ko pieskaitīja izmeklēšanas laikā nesamaksāto nodokļu summai, kā paskaidrots iepriekš.

(126) Minētā uzņēmuma ieguvums bija 0,71 %.

3.3. **Nodokļu kredīti par pētniecību un attīstību un personāla mācībām**

(127) Kā jau teikts pagaidu maksājuma regulā (no 67. līdz 72. apsvērumam), minētos nodokļu kredītus neuzskata par specifiskiem. Attiecīgās puses, kas apstrīd šo secinājumu, neiesniedza rakstiskas piezīmes. Tādējādi secina, ka shēma nav specifiska pamatregulas 3. panta nozīmē, un tātad nav kompensējama.

3.4. **Nodokļu kredīti ieguldījumiem apgabalos ar trūcīgiem dabas resursiem**

(128) Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 3. punktu TV pieprasīja šo shēmu atzīt par vēlamu, apgalvojot, ka tā atbilst kritērijiem, kurus piemēro nekompensējamām subsīdijām mazāk attīstītos reģionos. Tomēr šo prasību nepamatoja ar pārbaudāmiem pierādījumiem. Tā kā nevarēja noteikt, vai minētā noteikuma prasības faktiski ir izpildītas, tāpēc šī prasība ir jānoraida.

(129) TV arī apgalvoja, ka eksportētāji uzņēmumi negūst labumu saistībā ar PŠS. Šis arguments ir jānoraida saskaņā ar iepriekš sniegto atbildi iedaļā par "Subsīdiju novērtēšanu saistībā ar attiecīgo ražojumu".

Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(130) Viens uzņēmums izmantoja minēto shēmu un saņēma subsīdiju 0,01 % apmērā.

3.5. **Nodokļu kredīti starptautisku preču zīmju radīšanai**

(131) Kā aprakstīts pagaidu maksājuma regulas 81. apsvērumā, viens ražotājs eksportētājs izmantoja šo shēmu, bet neko nesaņēma. No attiecīgajām pusēm piezīmes nesaņēma.

3.6. **Aizdevumi ar izdevīgām procentu likmēm: automatizācijas stimuli, stimuli piesārņojuma novēršanai un enerģijas taupīšanas stimuli**

(132) Šo pagaidu maksājuma regulas 82. līdz 91. apsvērumā aprakstīto shēmu pamatā ir Nozaru modernizēšanas likuma (še turpmāk – NML) 21. panta 1. punkts.

(133) TV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka minētie aizdevumi ir pieejami gandrīz visiem Taivānas uzņēmumiem, un tāpēc tie nav specifiski un attiecīgi nav kompensējami. Konkrēti, apgalvoja, ka tie neattiecas tikai uz dažiem uzņēmumiem, ka tiesības piedalīties programmā ir objektīvas un ka pat tad, ja šīs tiesības nav objektīvas, tas vēl uzreiz nenozīmē, ka programma specifiska.

(134) Attiecībā uz minētajiem apgalvojumiem, jāatzīst, ka iepriekšminētā NML 21. panta 1. punkta noteikumi nepārprotami attiecina ieguvumu no minētās shēmas uz dažiem uzņēmumiem, kas atbilst vairākiem kritērijiem vai nosacījumiem. Minētos kritērijus vai nosacījumus, piemēram, ieguldījumus specifiskās iekārtās saskaņā ar Attīstības fonda izvirzītiem īpašiem nosacījumiem, neuzskata par objektīviem pamatregulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. NML 21. panta 1. punkta noteikumus nevar uzskatīt par objektīviem, jo kritēriji nav neitrāli vai ekonomiski, vai arī horizontāli izmantojami, jo jau iepriekš ir zināms, ka, salīdzinot ar citiem, daži uzņēmumi varēs gūt labumu no minētajiem aizdevumiem tikai tāpēc, ka tie darbojas attiecīgajā uzņēmējdarbības nozarē. Tāpēc ieguvums no šīs shēmas uz dažām nozarēm noteikti attieksies vairāk, nekā uz pārējām.

(135) Specifiskuma pamatprincips ir tāds, ka uz subsīdiju, kas deformē resursu sadalījumu ekonomikā, dodot priekšroku dažiem uzņēmumiem, būtu jāattiecina kompensācijas pasākumi, ja šī subsīdija rada zaudējumus. Ja tautsaimniecībā tiesības saņemt subsīdijas ir ierobežotas, var paredzēt, ka veidosies izkropļots resursu sadalījums, pamatojoties uz kritērijiem, kas nav neitrāli. Šis princips ir pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta pamatā, kas paredz, ka subsīdija ir specifiska, ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, saskaņā ar kuriem darbojas piešķīrēja iestāde, nepārprotami ierobežo subsīdijas pieejamību dažiem uzņēmumiem. Tādējādi iepriekš minētos apgalvojumus noraida.

(136) Apgalvoja, ka pat tad, ja atbilstība nav objektīva, programmu automātiski neuzskata par specifisku. Šis apgalvojums arī būtu jānoraida, jo par specifiskumu nav izdarīti automātiski secinājumi. Šo shēmu uzskata par specifisku, jo tā attiecas uz dažiem uzņēmumiem pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kā paskaidrots iepriekš. Tāpēc Komisija apstiprina savus pagaidu secinājumus, kas izklāstīti pagaidu maksājuma regulas 87. apsvērumā.

(137) Tāpat arī apgalvoja, ka attiecībā uz aizdevumiem ar izdevīgām procentu likmēm kompensējama subsīdija tikai atspoguļos valsts un tirgus procentu likmju atšķirību.

(138) Komisijas pamatnostādnes attiecībā uz subsīdijas apjoma aprēķināšanu kompensācijas maksājumu izmeklēšanā tomēr norāda, ka valsts aizdevumu gadījumā subsīdija atspoguļo atšķirību starp procentiem, ko maksāja par valsts aizdevumu, un procentiem, ko parasti maksāja par līdzīgu komerciālu aizdevumu izmeklēšanas laika posmā.

(139) TV arī apgalvoja, ka tikai divi uzņēmumi ir guvuši labumu PŠŠ attīstībā saskaņā ar šo programmu. Šis apgalvojums ir jānoraida saskaņā ar iepriekš sniegto atbildi iedaļā par "Subsīdiju novērtēšanu saistībā ar attiecīgo ražojumu".

Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(140) Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka pagaidu secinājumos izmantotajai procentu likmei vajadzētu būt tādai, ko izmanto līdzīgiem aizdevumiem, un ka jebkurā gadījumā Komisijas piemērotā procentu likme neatbilst procentu likmei, kādu uzņēmumi var dabūt tirgū, un ka izmeklēšanas laikā uzņēmumiem faktiski izsniedza komerciālus aizdevumus.

(141) Salīdzināmam aizdevumam vajadzētu būt līdzīgas summas aizdevumam ar līdzīgu mērķi un atmaksas termiņu. Kā minēts pagaidu regulas 89. apsvērumā, attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem šādu salīdzināmu aizdevumu nekonstatēja. Tāpēc Komisija apstiprina Taivānai aprēķinātās un iepriekš izskaidrotās etalona procentu likmes piemērošanu.

(142) Turklāt kāds ražotājs eksportētājs vispirms apgalvoja, ka Komisija savos aprēķinos ir iekļāvusi ieguvumus, kas iespējami rodas pat tad, ja attiecīgais uzņēmums visā izmeklēšanas laikā nemaksā procentus, jo izmeklēšanas laika posmā aizdevumu saņem tikai pa daļām. Turpmākajās vēstulēs tas pats ražotājs eksportētājs gluži pretēji apgalvoja, ka izmeklēšanas laika posmā ir maksāti procenti.

(143) Uzņēmums jo īpaši atsaucās uz trim aizdevumiem, par kuriem informācija bija sniegta anketas atbildēs un kuri bija pārbaudīti apmeklējumos uz vietas, norādot, ka izmeklēšanas laika posmā par šim aizdevumiem procentus nemaksāja, un to neapstrīdēja, kamēr šis uzņēmums nebija sniedzis pirmo atbildi uz pagaidu secinājumiem.

(144) Šos aizdevumus atspoguļoja kā aizdevumus, par kuriem uzņēmums izmeklēšanas laika posmā nemaksā procentus un kur aizdevumu pamatsummu izsniedz kā vienreizēju piešķīrumu. Komisija aprēķināja iespējamos subsīdiju apjomus, kā paskaidrots pagaidu regulā.

(145) Pēc pagaidu secinājumu publiskošanas uzņēmums apgalvoja, ka izmeklēšanas laika posmā par attiecīgajiem aizdevumiem ir veikti vairāki procentu maksājumi un ka aizdevumu pamatsummu tam izsniedza vairāku piešķīrumu veidā.

(146) Konstatēja, ka šajā sakarā sniegtā informācija ir pretrunā ar apgalvojumiem, ko uzņēmums nepārprotami bija sniedzis, aizpildot anketu, kā arī pārbaudes apmeklējuma laikā. Turklāt jaunie apgalvojumi neatbilst iepriekš pārbaudītiem datiem. Turklāt šādi apgalvojumi nav pietiekami pamatoti ar objektīviem un/vai pārbaudāmiem pierādījumiem. Tāpēc Komisija apstiprina savu sākotnējo aprēķinu metodiku attiecībā uz šiem aizdevumiem.

(147) Turklāt apgalvoja, ka subsīdijas apjoma aprēķinos Komisijai būtu jāņem vērā fakts, ka sakarā ar divu gadu papildperiodu izmeklēšanas laika posmā nenotika aizdevuma pamatsummas atmaksāšana. Šis apgalvojums nemaina Komisijas veikto ieguvuma aprēķinu, kura pamatā ir atšķirība starp samaksāto procentu summu un to summu, kādu maksā parasti. Tāpēc Komisija apstiprina savu sākotnējo aprēķinu metodiku attiecībā uz šiem aizdevumiem.

(148) Ražotāju eksportētāju ieguvums ir aprēķināts tā, kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 88. līdz 90. apsvērumā.

(149) Četru minēto uzņēmumu ieguvums ir no 0,04 % līdz 0,31 %.

3.7. **Atbrīvojums no ievedmuitas: jaunu iekārtu un piesārņojuma novēršanas iekārtu iegāde**

(150) Iespējamās kompensējamās subsīdiju shēmas tiesiskais pamats ir Ķīnas Republikas Muitas importa tarifu un importa un eksporta preču klasifikācijas (še turpmāk – "Muitas kodekss") 84. nodaļas 3. un 9. papildpiezīme, 85. nodaļas 4. un 5. papildpiezīme un 90. nodaļas 1. un 2. papildpiezīme.

(151) TV apgalvoja, ka minētā programma neatbilst nevienai no pamatregulas 2. pantā sniegtajām definīcijām – galvenokārt tāpēc, ka nenotiek līdzekļu tieša nodošana, netiek sniegtas preces vai pakalpojumi un nav cenu vai ienākumu atbalsta. Šis apgalvojums ir jānoraida, jo shēma ietver TV finansiālu ieguldījumu atceltas ievedmuitas formā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu, un tādējādi tiek gūts labums.

(152) TV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija ir nepareizi novērtējusi pagaidu maksājuma regulas 92. līdz 99. apsvērumā aprakstīto shēmu attiecībā uz subsīdijas specifiku un pēc tam arī attiecībā uz piedēvētās subsīdijas kompensācijas iespējamību.

(153) Jo īpaši apgalvoja, ka minētā shēma atbrīvojumam no ievedmuitas nodokļa ir pieejama visiem Taivānas uzņēmumiem, kas vēlas iegādāties iekārtas, ko neražo uz vietas, un tādēļ to nevar uzskatīt par specifisku, jo to uzņēmumu klāsts, kas vēlas izmantot attiecīgo atbrīvojumu, nav ierobežots, un to pārvalda, pamatojoties uz objektīviem un neitrāliem kritērijiem.

(154) Uzskata, ka minētais kritērijs nav objektīvs pamatregulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šis pants paredz to, ka objektīviem kritērijiem vai nosacījumiem jābūt neitrāliem, kā arī ekonomiskiem un izmantojamiem horizontāli. Iepriekš minētā Muitas kodeksa papildpiezīmju noteikumi nav uzskatāmi par ekonomiskiem un horizontāli izmantojamiem, jo šo shēmu attiecina tika uz dažiem uzņēmumiem. Lai izmantotu šo shēmu, uzņēmumiem jābūt reģistrētiem kvalificētiem ražotājiem vai tehnisko pakalpojumu sniedzējiem, kas šo shēmu izmantos, lai importētu mašīnas, iekārtas un instrumentus gaisa un ūdens piesārņojuma, trokšņa vai vibrācijas novēršanai, vai vides pārbaudēm un testiem, vai atkritumu likvidēšanai, pētījumiem un eksperimentiem vai izpētei un analīzei saskaņā ar Muitas kodeksa attiecīgajām nodaļām. Turklāt būtu jāuzsver, ka pēc minēto prasību izpildes konkrētās iekārtas var atbrīvot no ievedmuitas nodokļa tikai tad, kad Taivānas iestādes ir pārbaudījušas to, ka iekārtas vēl neražo Taivānā. Tāpēc no šīs shēmas labumu gūs tikai tie uzņēmumi, kas aktīvi darbojas nozarē, kurā izmantojamās iekārtas neražo Taivānā.

(155) Iepriekš minētos apgalvojumus noraida un apstiprina pagaidu maksājuma regulas 97. apsvērumā izklāstītos pagaidu secinājumus.

Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(156) Ražotāju eksportētāju ieguvums ir aprēķināts tā, kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 98. apsvērumā.

(157) Četru attiecīgo eksporta uzņēmumu ieguvums ir no 0,12 % līdz 0,20 %.

3.8. **Atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa: izejvielu imports**

(158) Pagaidu maksājuma regulas 100. līdz 106. apsvērumā izklāstītās piedēvētās subsīdiju shēmas tiesiskais pamats ir Ķīnas Republikas Muitas importa tarifu un importa un eksporta preču klasifikācijas (še turpmāk – "Muitas kodekss") 29. nodaļas 6. papildpiezīme.

(159) Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka šī shēma nebūtu jāpakļauj izmeklēšanai, jo sūdzībā nebija atsauces uz šo shēmu un Komisija pirms pārbaudes apmeklējumiem nepieprasīja informāciju attiecībā uz šo programmu.

(160) Gan sūdzībā, gan paziņojumā par uzsākšanu bija atsauce uz "atbrīvojumiem no ievedmuitas nodokļa" kā piedēvētām subsīdiju programmām, no kā attiecīgais ražojums gūst labumu. Tāpēc uzskata, ka sūdzībā bija pietiekami daudz sākotnējo pierādījumu, lai uzsāktu izmeklēšanu, un ka Komisijas nosūtītais paziņojums par uzsākšanu un anketas, un saistītie dokumenti pietiekami skaidri pieprasīja informāciju par atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, tajā skaitā no ievedmuitas nodokļa par izejvielām. Turklāt nevar gaidīt, lai sūdzības iesniedzēji, iesniedzot sūdzību, būtu sīki informēti par piedēvētu subsīdiju programmām trešā valstī. Pamatregulas 10. panta 2. punktā arī norādīts, ka sūdzībā jāiekļauj informācija, kas sūdzības iesniedzējam ir pamatoti pieejama. Sūdzības iesniedzējs arī izteica pieņēmumus par iegādātu jaunu iekārtu un piesārņojuma novēršanas iekārtu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa. Ņemot vērā subsīdiju raksturu un jo īpaši faktu, ka attiecīgo iekārtu un izejvielu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa piešķīra saskaņā ar tām pašām Muitas kodeksa papildpiezīmēm, secina, ka Komisijai ir tiesības tās izmeklēt un vajadzības gadījumā ieteikt kompensācijas pasākumus.

(161) TV apgalvoja, ka minētā programma neatbilst nevienai no pamatregulas 2. pantā sniegtajām definīcijām – galvenokārt tāpēc, ka nenotiek līdzekļu tieša nodošana, netiek sniegtas preces vai pakalpojumi un nav cenu vai ienākuma atbalsta. Šis apgalvojums ir jānoraida, jo shēma ietver TV finansiālu ieguldījumu atcelta ievedmuitas nodokļa formā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu, un tādējādi tiek piešķirts labums.

(162) TV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija ir nepareizi novērtējusi minēto shēmu attiecībā uz subsīdijas specifiku un pēc tam arī attiecībā uz piedēvētās subsīdijas kompensācijas iespējamību.

(163) Apgalvoja, ka attiecīgie atbrīvojumi no ievedmuitas nodokļa faktiski neattiecas tikai uz dažiem uzņēmumiem, jo atbrīvojumu piešķiršanas kritēriji ir objektīvi un neitrāli.

(164) Šī shēma nepārprotami attiecas uz dažiem ražotājiem, uz kuriem attiecas rūpnīcu pārvaldes noteikumi, lai importētu konkrēti uzskaitītas izejvielas, šajā gadījumā ķīmiskas vielas, ko izmanto tikai plastmasas, mākslīgo šķiedru, gumijas un naftas ķīmijas starpproduktu ražošanā ar ķīmiskām reakcijām, un ar noteikumu, ka minētās ķīmiskās vielas turklāt vēl neražo Taivānā vai tās piegādā nepietiekamos apjomos. Rezultātā Komisija konstatē, ka šī shēma nepārprotami attiecas uz dažiem uzņēmumiem, kas atbilst Muitas kodeksa minētās papildpiezīmes noteikumos iekļautajiem nosacījumiem. Minētos nosacījumus neuzskata par neitrāliem vai ekonomiskiem, vai arī horizontāli piemērojamiem.

(165) Ražotāji eksportētāji arī apgalvoja, ka šo shēmu nevar uzskatīt par subsīdiju, jo tā neietver maksājumus, kas pārsniedz uzliktos importa maksājumus par importētajām izejvielām, ko pilnībā iestrādā attiecīgajā ražojumā. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar pamatregulas I pielikumu attiecīgo atbrīvojumu neuzskatītu par kompensējamu subsīdiju, ja tā ir atkarīga no eksporta, apgalvo, ka līdzīgs atbrīvojums, kas nav atkarīgs no eksporta rezultātiem, *a fortiori* ir jāuzskata par nekompensējamu subsīdiju.

(166) Pamatregulas I pielikumā ir iekļauts eksporta subsīdiju piemēru saraksts, tajā skaitā i) daļa, kas attiecas uz nodokļa atmaksas shēmām, par ko, domājams, ir runa šajā apgalvojumā. Tomēr saskaņā ar minēto shēmu no importa maksājumiem neatbrīvo un tos neatmaksā, jo nav teikts, ka importētās preces būtu jāizmanto par izejvielām galīgā eksporta ražojuma ražošanā. Tāpēc uzskata, ka I pielikums kā eksporta subsīdiju piemēru saraksts neattiecas uz jautājumu par to, vai minētā programma ir subsīdija, jo īpaši tāpēc, ka shēmu neuzskata par eksporta subsīdiju. Pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļa skaidri norāda, ka tikai tos atbrīvojumus, ko piešķir saskaņā ar I līdz III pielikumu, neuzskata par subsīdijām. Tāpēc piemēro pamatregulas 2. pantā sniegto subsīdijas parasto definīciju. Šī shēma ir subsīdija, jo TV sniedz finansiālu ieguldījumu ievedmuitas nodokļa atcelšanas veidā, no kā saņēmējs gūst labumu, jo tam nav jāmaksā ievedmuitas nodoklis, ko citādi tam nāktos maksāt.

(167) Tāpēc Komisija apstiprina savus pagaidu secinājumus, kas izklāstīti pagaidu maksājuma regulas 104. apsvērumā.

Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(168) Ražotāju eksportētāju ieguvums ir aprēķināts tā, kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 105. apsvērumā.

(169) Četru attiecīgo eksporta uzņēmumu ieguvums ir no 0,16 % līdz 0,51 %.

3.9. **Atbilstoši fondi un palīdzības fondi**

(170) Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punktu TV pieprasīja šo shēmu atzīt par vēlamu, apgalvojot, ka tā atbilst kritērijiem, kurus piemēro nekompensējamām subsīdijām, kas paredzētas pētnieciskai darbībai. Tomēr šo prasība nepamatoja ar pārbaudāmiem pierādījumiem. Tā kā nevar noteikt, vai minētā noteikuma prasības faktiski ir izpildītas, šī prasība ir jānoraida.

(171) TV arī apgalvoja, ka šī programma nav saistīta ar PŠŠ ražošanu. Šis apgalvojums ir jānoraida saskaņā ar iepriekš sniegto atbildi iedaļā par "Subsīdiju novērtēšanu saistībā ar attiecīgo ražojumu".

Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(172) Šo shēmu izmantoja divi uzņēmumi. Viens uzņēmums nesaņēma subsīdiju, otrs uzņēmums saņēma subsīdiju 0,01 % apmērā.

4. KOMPENSĒJAMO SUBSĪDIJU APJOMS

(173) Uzņēmumiem, kas sadarbojas, noteica šādas vietējās subsīdiju likmes.

	Nodokļu kredīti	Aizdevumi	Atbrīvojums no importa nodokļa	Atbilstoši fondi	Kopējā subsīdija
Nan Ya Plastics Corp.	1,14	0,06	0,32	0,00	1,52
Far Eastern Textile Ltd	0,40	0,31	0,36	0	1,08
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0	0,04	0,68	0,01	0,73
Tuntex Distinct Corp.	0	0,20	0,34	0	0,54

(174) Vidējā svērtā valsts subsīdijas norma visiem izpētītajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nodrošina praktiski visu attiecīgā Taivānas izcelsmes ražojuma eksportu uz Kopienu, pārsniedz šai valstij noteikto *de minimis* normu, kas ir 1 %.

D. **ZAUDĒJUMI**

1. KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARES DEFINĪCIJA

(175) Tā kā piezīmes par Kopienas ražošanas nozares definīciju nesaņēma, ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 133. apsvēruma secinājumus.

2. PATĒRIŅŠ KOPIENĀ

(176) Tā kā piezīmes par patēriņu Kopienā nesaņēma, ar šo apstiprina patēriņa novērtējumu, kas sniegts pagaidu maksājuma regulas 134. apsvērumā.

3. PŠŠ IMPORTS KOPIENĀ NO ATTIECĪGAJĀM VALSTĪM

a) *Importa kumulatīvais novērtējums*

(177) Sākotnēji uzskatīja, ka ir pietiekams pamatojums tam, lai kumulētu importu no Austrālijas un Taivānas un analīzē neietvertu importu no Korejas Republikas, Taizemes un Indonēzijas.

(178) Tā kā pašreizējā izmeklēšanas posmā kompensējamas subsīdijas, kas pārsniedz *de minimis* slieksni, konstatēja Indonēzijā, vajadzēja atbildēt uz jautājumu, vai saskaņā ar pamatregulas 8. panta 4. punktu Indonēzijas izcelsmes PŠŠ būtu jānovērtē kopā ar PŠŠ, ko importē no Austrālijas un Taivānas.

(179) Turpmākās izpētes rezultāti liecināja, ka:

a) valsts subsīdijas normas, kas attiecas uz Austrāliju, Taivānu un Indonēziju, ir virs *de minimis* līmeņa;

b) salīdzinot ar Kopienas patēriņu, importa apjoms no šīm valstīm nav mazs;

c) importētās PŠŠ un Kopienas ražojuma konkurences nosacījumu analīze Kopienas tirgū un konkurences apstākļu analīze importēto PŠŠ starpā liecināja, ka:

— PŠŠ, ko ieved no visām eksportētājām valstīm, un Kopienā ražota PŠŠ ir līdzīgi ražojumi,

— PŠŠ, ko ieved no visām eksportētājām valstīm, pārdod pa līdzīgiem pārdošanas ceļiem tiem pašiem klientiem,

— PŠŠ, ko ieved no visām eksportētājām valstīm, pārdod par līdzīgu cenu.

Konstatēja, ka no attiecīgajām valstīm ievesto ražojumu realizācijas cenas ir zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām.

(180) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, secināja, ka no Austrālijas, Taivānas un Indonēzijas ievesto ražojumu kumulēšanai ir pietiekams pamatojums.

b) *Importa apjoms un tirgus daļa*

(181) Pieskaitot Indonēziju, laikā no 1996. gada līdz izmeklēšanas laika posmam PŠŠ imports no attiecīgajām valstīm attīstījās šādi.

Imports

(tonnās)	1996	1997	1998	Izmeklēšanas laika posms
Austrālija	62	1 248	11 254	11 799
Indekss	*100*	*2 007*	*18 093*	*18 969*
Taivāna	20 213	26 811	35 524	34 878
Indekss	*100*	*133*	*176*	*173*
Indonēzija	4 696	12 238	25 276	22 871
Indekss	*100*	*260*	*538*	*487*
Valstis kopā	**24 971**	**40 297**	**72 054**	**69 548**
Indekss	***100***	***161***	***288***	***278***

Avots: Eiropas Kopienu Statistikas birojs

(182) Iepriekš minētā tabula liecina, ka importa apjoms no attiecīgajām valstīm ir ievērojami palielinājies, jo īpaši laikā no 1997. gada līdz 1998. gadam, kad šis apjoms pieauga gandrīz divas reizes. Nelielo lejupslīdi no 1998. gada līdz IP izraisīja mazais importa apjoms 1999. gada pirmajā ceturksnī, salīdzinot ar 1998. gada pirmo ceturksni.

Tirgus daļa	1996	1997	1998	Izmeklēšanas laika posms
Visas attiecīgās valstis	5,5 %	7,8 %	12,3 %	12,0 %
Indekss	100	142	224	218

(183) Iepriekš minētie skaitļi ietver importu no Indonēzijas. Tendence liecina, ka Kopienas tirgū pieaug imports no attiecīgajam valstīm – gan absolūtos skaitļos, gan tirgus daļas ziņā.

c) *Vidējās importa cenas izmaiņas*

(184)

Vidējā importa cena	1996	1997	1998	Izmeklēšanas laika posms
Visas attiecīgās valstis				
Indekss: 1996 = 100	100	94	82	77

Iepriekšminētā tabula liecina par vidējās importa cenas ievērojamu samazināšanos, jo īpaši laikā no 1997. gada līdz 1998. gadam (–12 %). No 1998. gada līdz izmeklēšanas laika posmam importa cenas samazinājās vēl par 6 %. Šīs negatīvās izmaiņas sakrīt ar importa apjoma pieaugumu no attiecīgajām valstīm laikā no 1997. gada līdz izmeklēšanas laika posmam.

d) *Cenas samazinājums*

(185) Jāatceras, ka cenas samazinājumu provizoriski noteica, ņemot vērā eksporta cenas (*CIF* līdz Kopienas robežai, ar nomaksātiem nodokļiem) un Kopienas ražošanas nozares cenu (*ex–works*) salīdzinājumu. Aplūkotās līdzīga veida PŠŠ ražojumu pārdošanas cenas bija cenas, ko maksāja neatkarīgi pircēji pēc atlaižu un rabatu atvilkšanas. Eksporta cenas vajadzības gadījumā koriģēja, atspoguļojot to tirdzniecības līmeni, kāds bija Kopienas ražošanas nozarei.

(186) Salīdzinājuma rezultāti (vidējā svērtā cena pret vidējo svērto cenu) liecināja, ka cenu samazinājuma starpība procentos no Kopienas ražošanas nozares vidējām pārdošanas cenām Austrālijai vidēji bija 21 % un Taivānai – 6,1 %. Tā kā par samazinājuma aprēķiniem piezīmes nesaņēma, ar šo apstiprina minētās samazinājuma starpības.

(187) To pašu metodi izmantoja attiecībā uz Indonēziju. Ņemot vērā informāciju, ko sniedza Indonēzijas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojas, un faktus, kuri pieejami par ražotājiem eksportētājiem, kas nesadarbojas, salīdzinājuma rezultāti liecināja, ka šīs valsts vidējā svērtā samazinājuma starpība ir 33,9 %.

4. EKONOMKAS STĀVOKLIS KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARĒ

a) *Ražošana, jauda un jaudas izmantošana*

(188) AV apstrīdēja metodi, ko Komisija izmantoja, lai novērtētu Kopienas ražošanas nozares ražošanas jaudu attiecīgā ražojuma sakarā. AV uzskata, ka PŠŠ ražošanas jaudas samazinājums par 7 % ir noteikts attiecībā pret citu ražojumu izgatavošanas jaudu, kas tādējādi ir nepareizi. AV uzskata, ka PŠŠ ražošanas jaudu būtu vajadzējis novērtēt, pamatojoties tikai un vienīgi uz tās PŠŠ faktisko ražošanu, uz ko attiecas izmeklēšana.

(189) Jebkurā gadījumā AV uzskata, ka Kopienas ražošanas nozares ražošanas jaudas samazinājums nav saistāms ar secinājumu par būtiskiem zaudējumiem: pirmkārt, minētais samazinājums Kopienas ražošanas nozarei neļāva iekļauties būtiskajā tirgus izaugsmē (+ 27 %) attiecīgajā laika posmā un, otrkārt, jaudas samazinājumu izraisīja tas, ka citi ražojumi bija rentablāki par PŠŠ.

(190) Attiecībā uz ražošanas jaudas novērtējumu būtu jāuzsver, ka attiecīgo ražojumu kopā ar citiem tās pašas grupas ražojumiem ražo uz tām pašām produkcijas līnijām. Tāpēc nav iespējams noteikt faktisko jaudu vienam konkrētam ražojumam, salīdzinot ar visiem ražojumiem, ko izgatavo uz vienas un tās pašas produkcijas līnijas. Šādos apstākļos PŠŠ ražošanas jaudas novērtējuma pamatā bija attiecība starp PŠŠ faktisko produkciju un visu to ražojumu faktisko kopējo produkciju, ko saražo uz tām pašām produkcijas līnijām. Līdz ar to, pretēji AV apgalvojumam, PŠŠ ražošanas jaudas novērtējumā ir ņemta vērā PŠŠ faktiskā produkcija.

(191) No tā arī izriet, ka Kopienas ražošanas nozares ražošanas jaudas samazinājumu nenoteica tas, ka tika ņemti vērā citi ražojumi. Šo apgalvojumu apstiprina izmeklēšanas turpmākie secinājumi, kas apliecina, ka Kopienas ražošanas nozare ir pārveidojusi vairākas produkcijas līnijas, ko agrāk izmantoja PŠŠ ražošanai, lai ar tām ražotu cita veida šķiedras, uz ko neattiecas pašreizējā izmeklēšana. Izmeklēšana arī apliecināja, ka aplūkotajā laika posmā vairākas PŠŠ ražotnes slēdza.

(192) Būtu jāņem vērā, ka pāreju no PŠŠ ražošanas uz citu ražojumu ražošanu galvenokārt izsauca Kopienas ražošanas nozares ilgstošie zaudējumi PŠŠ ražošanā un pārdošanā sakarā ar trešo valstu dempinga un subsidētā importa izraisīto negodīgo konkurenci. Jaudas samazinājums, kas Kopienas ražošanas nozarei patiešām neļāva iesaistīties tirgus izaugsmē, tāpēc ir īpaši būtisks, nosakot zaudējumus, un jo īpaši – analizējot cēloņsakarību starp subsidēto importu un Kopienas ražošanas nozares zaudējumiem, kas aplūkoti turpmāk.

(193) Tādēļ AV apgalvojumus uzskata par nepamatotiem. Ar šo attiecīgi apstiprina pagaidu maksājuma regulas 141. un 142. apsvērumā sniegtos datus, izklāstīto PŠŠ ražošanas jaudas novērtēšanas metodi un ietvertos secinājumus.

b) *Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte*

(194) AV norādīja, ka attiecīgajā laika posmā Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte ir ievērojami pieaugusi, proti, pēc zaudējumiem 4 % apmērā sasniegusi 6 % peļņu. Tā arī apgalvoja, ka, lai arī pagaidu maksājuma regulā ir minēts joprojām nepietiekamais rentabilitātes līmenis, nav sniegti skaitļi, kas parādītu nozares rentabilitātes līmeni pirms subsidētā importa parādīšanās. Līdz ar to AV apgalvo, ka nav iespējams pienācīgi novērtēt, vai zaudējumi, kas radušies Kopienas ražošanas nozarei, ir būtiski.

(195) Iepriekš minētajā apgalvojumā ir pareizi teikts, ka rentabilitātes uzlabošanās attiecīgajā laika posmā nenozīmē automātisku secinājumu, ka Kopienas ražošanas nozarei nav nodarīti būtiski zaudējumi. Turklāt novērtējumā par to, vai Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīti būtiski zaudējumi, nevar balstīties tikai uz rentabilitāti vai rentabilitātes salīdzinājumu laikā no 1996. gada līdz izmeklēšanas laika posmam.

Pamatregulas noteikumi min vairākus faktorus, kuru starpā ir importa dempinga apjoms un importa dempinga ietekme uz līdzīgu ražojumu cenām Kopienas tirgū, un norāda, ka viens vai vairāki minētie faktori nebūt nav izšķirošie, izdarot negatīvus secinājumus par zaudējumiem.

(196) Kā norādīts turpmāk secinājumos par Kopienas ražošanas nozares ekonomisko stāvokli, secinājumu par būtiskiem zaudējumiem pamato ne tikai Kopienas ražošanas nozares nepietiekamā rentabilitāte, bet arī negatīvās tendences, kas vērojamas vairumā ekonomisko rādītāju šajā nozarē: tirgus daļa, ražošanas jauda, realizācijas apjoms, krājumi, ieguldījumi, nodarbinātība un ievērojama cenu samazināšanās, ko izraisa subsidēts imports no attiecīgajām valstīm.

(197) Ciktāl tas attiecas uz rentabilitāti, esošā izmeklēšana ir apliecinājusi, ka pieauguma pamatā ir gan Kopienas ražošanas nozarē uzsāktais pārstrukturēšanas process, gan arī no tā izrietošais pārdošanas apjomu, vispārīgo un administratīvo izmaksu samazinājums, un izejvielu iepirkuma cenu samazinājums. Ražošanas izmaksas samazinājās ātrāk par pārdošanas cenām, tādējādi ļaujot Kopienas ražošanas nozarei 1998. gadā un turpmāk gūt peļņu. Tomēr uzsvēra, ka rentabilitātes pieaugums var būt īslaicīgs un pašreizējo stāvokli var būtiski ietekmēt citi negatīvi faktori, piemēram, izejvielu cenu nelabvēlīgas izmaiņas.

(198) Neraugoties uz to, būtu jāpiebilst, ka pagaidu maksājuma regulas 179. apsvērumā Komisija norādīja, ka pilnām ražošanas izmaksām būtu jāpieskaita 10 %, lai iegūtu cenu, kas Kopienas ražošanas nozarei nerada zaudējumus. Tātad uzskata, ka minētie procenti ir minimālā peļņa, uz ko Kopienas ražošanas nozare varētu cerēt, ja nebūtu subsidētā importa no attiecīgajām valstīm.

(199) Ņemot vērā iepriekš minēto, tā kā par Kopienas ražošanas nozares rentabilitāti citas piezīmes nav saņemtas, ar šo apstiprina secinājumu, ka izmeklēšanas laika posmā rentabilitāte ir nepietiekama.

c) *Tirgus daļa*

(200) TV apgalvoja, ka Kopienas ražošanas nozares pārstrukturēšanas sekas ir arī vairāku neefektīvu Kopienas PŠŠ ražotāju izslēgšana no Kopienas tirgus. TV arī apgalvoja, ka atlikušie ražotāji starptautiskās konkurences iespaidā ir ne tikai uzlabojuši savu konkurētspēju, bet nav arī zaudējuši tirgus daļu, ko var uzskatīt par būtisku.

(201) Attiecībā uz šo apgalvojumu būtu jānorāda, ka aplūkojamajā laika posmā tirgus daļas attīstību konsekventi vērtēja, ņemot vērā uzņēmumus, kas arī tagad darbojas Kopienas ražošanas nozarē. Tāpēc, pretēji TV apgalvojumam, tirgus daļas zaudējuma (–17 %), kas Kopienas ražošanas nozarei bija no 1996. gada līdz izmeklēšanas laika posmam, pamatā ir tikai tie dati, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuri darbojas Kopienas ražošanas nozarē. Tāpēc pieņēmums, ka skaitļos par Kopienas ražošanas nozares tirgus daļu ir iekļauta informācija par uzņēmumiem, kas ir pazuduši vai izstājušies no tirgus, ir nepamatots.

d) *Secinājums*

(202) Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka Indonēzijas izcelsmes importa pieskaitīšana nav pamats izdarīt izmaiņas pagaidu secinājumos un secinājumā, ka Kopienas ražošanas nozarei izmeklēšanas laika posmā ir nodarīti būtiski zaudējumi, ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 151. un 152. apsvēruma saturu attiecībā uz secinājumu par stāvokli Kopienas ražošanas nozarē.

E. **CĒLOŅSAKARĪBA**

1. SUBSIDĒTA IMPORTA IETEKME

(203) Gan AV, gan TV norādīja, ka nav pierādījumu, kas liecinātu, ka Kopienas ražošanas nozares zaudējumus nodarījuši ierobežotie apjomi, kas importēti no Taivānas un Austrālijas.

(204) AV apgalvoja, ka Austrālijas izcelsmes importa tirgus daļa ir pārāk maza (2 % no patēriņa), lai ietekmētu cenas Kopienas tirgū. Drīzāk vajadzētu ņemt vērā cenu izmaiņas, ko Kopienas tirgū izraisa lielie uzņēmumi. AV attiecīgi izteica pieņēmumu, ka zaudējumus, ja tādi ir, izraisījis lielais importa apjoms no citām trešām valstīm.

(205) Arī TV apgalvoja, ka Taivānas izcelsmes eksporta tirgus daļa apmēram 6 % apmērā kopā ar nelielo cenu samazinājuma līmeni, kas noteikts šim importam, nevarētu objektīvi ietekmēt stāvokli Kopienas ražošanas nozarē, kuras tirgus daļa Kopienā pārsniedz 50 %.

(206) Ņemot vērā AV un TV iebildumus, ņemot vērā attiecīgās tirgus daļas, jāatceras, ka Austrālijas un Taivānas izcelsmes imports redzami pārsniedza *de minimis* līmeni. Turklāt konstatēja, ka ir visi nosacījumi, kas vajadzīgi kumulētai analīzei. Šādos apstākļos piezīmēm par atsevišķu valstu tirgus daļas lielumu nav nozīmes.

(207) Turklāt cenas, par kādām no minētajām valstīm importēto PŠŠ pārdeva Kopienas tirgū, bija zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām. Attiecīgi Austrālijas un Taivānas izcelsmes subsidētā importētā PŠŠ kopā ar lēto, subsidēto PŠŠ no Indonēzijas atstāja ļoti negatīvu iespaidu uz stāvokli vēl aizvien nestabilajā Kopienas ražošanas nozarē. Šo secinājumu apstiprina fakts, ka PŠŠ tirgus ir pārskatāms un tāpēc cenu atšķirībām vai piedāvājumiem par zemām cenām var būt cenu samazinoša ietekme.

(208) Tātad uzskata, ka AV un TV nav iesniegušas pierādījumus, kas atspēkotu pagaidu secinājumu par to, ka lētā subsidētā importa dēļ Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīti ievērojami zaudējumi. Attiecīgi ar šo apstiprina secinājumu, ka subsidēts imports pats par sevi ir nodarījis būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

2. VALŪTAS KURSA SVĀRSTĪBAS

(209) AV apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā ietekmi, kādu uz Austrālijas izcelsmes importa cenu atstāj valūtas maiņas kursa svārstības, norādot, ka izmeklēšanas laika posmā uz Austrālijas izcelsmes PŠŠ varēja attiecināt izdevīgu maiņas kursu.

(210) Šajā sakarā būtu jānorāda, ka Kopienas tirgū rēķinus par importu no šīs valsts sastāda USD, DEM un GBP, nevis AUD. Tāpēc, izdarot secinājumus, Austrālijas nacionālās valūtas paritātei nebija nozīmes.

(211) Jebkurā gadījumā jānorāda, ka izmeklēšanas laika posma pirmajos septiņos mēnešos Austrālijas nacionālās valūtas kurss kritās un nākamo piecu mēnešu laikā pieauga, salīdzinot ar tās paritāti attiecībā uz ECU/EUR izmeklēšanas laika posma pirmajā mēnesī. Tātad izmeklēšanas laika posmā Austrālijas nacionālās valūtas kurss neturpināja pastāvīgi kristies.

3. SECINĀJUMS

(212) Ņemot vērā, ka attiecībā uz Kopienas ražošanas nozarei nodarīto zaudējumu cēloni jauni argumenti nav saņemti, ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 168. apsvērumā izklāstīto secinājumu, ka subsidētais imports pats par sevi ir nodarījis zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

F. **KOPIENAS INTERESES**

1. KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARES INTERESES.

(213) Tā kā piezīmes par iepriekšminētajiem jautājumiem nav saņemtas, ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 170. apsvērumā izklāstītos secinājumus par Kopienas ražošanas nozares interesēm.

2. IETEKME UZ LIETOTĀJIEM

(214) Pēc pagaidu regulas publicēšanas vairāki lietotāji un importētāji iesniedza rakstiskus komentārus. Turklāt uz pagaidu maksājuma regulu reaģēja arī viena lietotāju asociācija, kas lūdza, lai Komisija to uzklausītu.

(215) Būtu jānorāda, ka lielākā daļa iepriekš minēto lietotāju un importētāju vai nu neatsaucās tajā termiņā, kas bija norādīts paziņojumā par procedūras uzsākšanu, vai arī neaizpildīja Komisijas nosūtīto anketu. Tādēļ lielāko daļu no viņiem nevar uzskatīt par ieinteresētajām personām saskaņā ar pamatregulas 31. panta 2. punktu, un viņu viedokļi šajā procedūras posmā nebūtu jāņem vērā.

(216) Turklāt, kā norādīts pagaidu regulas 171. apsvērumā, kopumā zemais sadarbības līmenis Kopienas interešu izpētē nozīmē, ka pasākumu ietekme uz lietotāju un importētāju darbību ir novērtēta saskaņā ar pieejamo informāciju.

(217) Ieinteresēto personu argumentus izskatīja un secināja, ka viņu galvenais arguments ir, ka kompensācijas maksājumu piemērošana negatīvi ietekmēs viņu konkurētspēju galaproduktu jomā un rezultātā apdraudēs viņu izdzīvošanu Kopienas PŠŠ tirgū. Maksājumu ieviešana vispirms patiešām veicinās PŠŠ cenu pieaugumu attiecīgajās valstīs, liekot Kopienas PŠŠ lietotājiem palielināt galaproduktu cenas. Pēc viņu domām šī tendence izraisīs lētu galaproduktu importu no citām trešām valstīm un no valstīm, uz ko attiecas šī izmeklēšana.

(218) Ņemot vērā pagaidu regulas 171. un 172. apsvērumu saturu, izmeklēšanā ir apstiprinājies, ka daži lietotāji vairs neiepērk PŠŠ no Kopienas ražošanas nozares, bet pilnībā ir pārgājuši uz PŠŠ iepirkšanu no attiecīgajām valstīm. Tāpēc uzskata, ka, neveicot pasākumus, lai koriģētu tirgus deformāciju, ko izraisa lētas, subsidētas, ievestas PŠŠ pieejamība, stāvoklis pasliktināsies un tālākā nākotnē cietīs viss tirgus kopumā, pirmkārt, tāpēc, ka izstāsies vairāki Kopienas ražotāji, kā rezultātā Kopienas tirgū samazināsies konkurence; otrkārt, tāpēc, ka tas veicinās vēl vairāk lētas, subsidētas PŠŠ ievešanu Kopienas tirgū, radot šā importa izmantotājiem labvēlīgākus konkurences apstākļus, salīdzinot ar tiem, kas izmanto citus piegāžu avotus. Tādēļ uzskata, ka visu Kopienas tirgus dalībnieku interesēs ir saglabāt nozarē iedarbīgu konkurenci un tāpēc ieviest kompensācijas pasākumus attiecībā uz subsidētu importa PŠŠ.

(219) Jebkurā gadījumā informācija, kas ir pieejama par lietotāju nozares izmaksu struktūru, piedāvāto pasākumu līmeni un subsidētā importa un citu piegādes avotu tirgus daļu, liecina, ka:

— PŠŠ veido apmēram 25 % līdz 45 % no lietotāju kopējām izmaksām, kas attiecas uz galaproduktu ražošanu,

— vidējais kompensācijas maksājums attiecīgajām valstīm ir apmēram 3 %,

— subsidētā importa daļa veido 12 % no kopējā PŠŠ patēriņa.

Piedāvātie pasākumi var palielināt lietotāju ražošanas izmaksas no 0,1 % līdz ne vairāk kā 0,16 %. Šo iespējamo maksimālo palielinājumu uzskata par nenozīmīgu, salīdzinot ar pozitīvo ietekmi, kādu piedāvātie pasākumi atstās, atjaunojot Kopienas tirgū efektīvu konkurenci.

(220) Tādējādi ar šo apstiprina pagaidu maksājuma regulas 172. apsvēruma secinājumu, ka piedāvāto pasākumu ietekme uz lietotāju rentabilitāti un izdzīvošanu tirgū būs ierobežota.

3. SECINĀJUMS

(221) Neuzskata, ka jaunie argumenti, kas saņemti attiecībā uz Kopienas interešu noteikšanu, atspēko secinājumu par to, ka nav pārliecinošu iemeslu, kuru dēļ nebūtu jāievieš kompensācijas pasākumi. Tādēļ pagaidu secinājumi ir apstiprināti.

G. **GALĪGIE MAKSĀJUMI**

(222) Ņemot vērā izdarītos secinājumus par subsīdijām, zaudējumiem, cēloņsakarību un Kopienas interesēm, uzskata, ka būtu jāpieņem galīgi kompensācijas pasākumi, lai Kopienas ražošanas nozarē nepieļautu turpmākus zaudējumus, ko izraisa subsidēts imports no Austrālijas, Indonēzijas un Taivānas.

1. ZAUDĒJUMU NOVĒRŠANAS LĪMENIS

(223) Kā paskaidrots pagaidu maksājuma regulas 179. apsvērumā, ir noteikts tāds cenu līmenis, kas neradītu zaudējumus un ietvertu Kopienas ražošanas nozares ražošanas izmaksas un pamatotu peļņu, ko iegūtu, ja nebūtu attiecīgo valstu subsidētā importa.

2. MAKSĀJUMA VEIDS UN APMĒRS

(224) Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu kompensācijas maksājumu likmes atbilst subsīdijas normai, jo ir konstatēts, ka zaudējuma normas visiem attiecīgo valstu eksportētājiem ir augstākas.

a) *Austrālija*

(225) Šajā sakarā Austrālijas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojas, ir noteiktas šādas kompensācijas maksājumu likmes.

Uzņēmums	Eksporta subsīdiju norma	Kopējā subsīdiju norma	Piedāvātā kompensācijas maksājuma likme
Leading Synthetics	6,0 %	6,0 %	6,0 %
Citi uzņēmumi	6,0 %	6,0 %	6,0 %

(226) Ņemot vērā labo sadarbību, kas attiecās gandrīz uz visu Austrālijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu, uzskata par atbilstīgu noteikt atlikuma maksājuma likmi visaugstākās likmes apmērā, kas noteikta uzņēmumiem, kuri sadarbojas, t.i., 6,0 %.

b) *Indonēzija*

(227) Ņemot vērā Indonēzijas uzņēmumu nevēlēšanos sadarboties, kas pārsniedza 30 %, uzskata par atbilstīgu piemērot metodi, ar kuras palīdzību izvairīties no piemaksas piešķiršanas nesadarbošanās gadījumā. Maksājuma likme uzņēmumiem, kas nesadarbojas, attiecīgi ir noteikta, pamatojoties uz faktiem, kuri ir pieejami saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, t.i., 10 % apmērā.

Uzņēmums	Eksporta subsīdiju norma	Kopējā subsīdiju norma	Piedāvātā kompensācijas maksājuma likme
PT. Indorama Synthetics TbK	1,4 %	1,4 %	0 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0 %	0 %	0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0 %	0 %	0 %
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,4 %	0,4 %	0 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,4 %	0,4 %	0 %
Citi uzņēmumi	5 %	10 %	10 %

c) *Taivāna*

(228) Jāatceras, ka attiecībā uz Taivānas izcelsmes PŠŠ importu jau ir ieviesti antidempinga pasākumi. Tomēr šajā izmeklēšanā konstatētās subsīdijas nav eksporta subsīdijas un tāpēc neuzskata, ka tās būtu ietekmējušas eksporta cenu un atbilstīgo dempinga starpību. Līdz ar to kompensācijas maksājumus var piemērot kopā ar esošajiem antidempinga pasākumiem. Taivānas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojas, attiecīgi piemēro šādas kompensācijas maksājumu likmes.

Uzņēmums	Eksporta subsīdiju norma	Kopējā subsīdiju norma	Piedāvātā kompensācijas maksājuma likme
Nan Ya Plastics Corp.	0 %	1,5 %	1,5 %
Far Eastern Textile Ltd	0 %	1,0 %	1,0 %
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0 %	0 %	0 %
Tuntex Distinct Corp.	0 %	0 %	0 %
Citi uzņēmumi	0 %	1,5 %	1,5 %

(229) Ņemot vērā labo sadarbību, kas attiecās gandrīz uz visu Taivānas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu Kopienā, uzskata par atbilstīgu noteikt atlikuma maksājuma likmi visaugstākās likmes apmērā, kas noteikta uzņēmumiem, kuri sadarbojas, t.i., 1,5 %.

(230) Atsevišķu uzņēmumu kompensācijas maksājuma likmes, kas precizētas šajā regulā, ir noteiktas, pamatojoties uz izmeklēšanas gaitā izdarītajiem secinājumiem. Tādēļ tās atspoguļo izmeklēšanas laikā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Minētās maksājumu likmes (atšķirībā no valsts vienotā nodokļa, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem") līdz ar to piemēro tikai to ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajā valstī un ko ražojuši minētie uzņēmumi, tātad – minētās juridiskās personas. Importētie ražojumi, ko ražojis jebkurš cits uzņēmums, kura nosaukums un adrese nav norādīta šīs regulas rezolutīvajā daļā, to skaitā uzņēmumi, kas saistīti ar norā dītajiem uzņēmumiem, nevar izmantot minētās likmes, un uz tiem attiecina maksājumu likmi, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(231) Jebkurš lūgums piemērot minētās individuālās uzņēmumu kompensācijas maksājuma likmes (piemēram, pēc uzņēmuma nosaukuma maiņas vai pēc jaunu ražošanas vai tirdzniecības uzņēmumu izveidošanas) nekavējoties jāadresē Komisijai [1], pievienojot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par izmaiņām uzņēmuma darbībā, kas saistītas ar ražošanu, pārdošanu vietējā tirgū un pārdošanu eksportam, piemēram, sakarā ar minēto nosaukuma maiņu vai minētajām izmaiņām ražošanas un tirdzniecības uzņēmumos. Komisija vajadzības gadījumā pēc konsultēšanās ar padomdevēju komiteju, izdarīs attiecīgus grozījumus regulā, papildinot to uzņēmumu sarakstu, kas gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm.

[1] *European Commission, Directorate–General for Trade, Directorate C, DEM 24 – 8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B – 1049 Brussels.*

H. **PAGAIDU MAKSĀJUMA IEKASĒŠANA**

(232) Ņemot vērā ražotāju eksportētāju kompensējamo subsīdiju apjomu, kā arī Kopienas ražošanas nozarei nodarītos ievērojamos zaudējumus, uzskata par nepieciešamu uzlikto galīgo maksājumu apmērā galīgi iekasēt summas, kas nodrošinātas ar pagaidu kompensācijas maksājumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 123/2000,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo uzliek galīgo kompensācijas maksājumu Austrālijas, Indonēzijas un Taivānas izcelsmes importētām poliestera sintētiskajām štāpeļšķiedrām, nekārstām, neķemmētām vai citādi nesagatavotām vērpšanai, ar KN kodu 5503 20 00.

2. Šādu maksājuma likmi piemēro neto Kopienas brīvas robežpiegādes cenai pirms maksājuma par norādīto uzņēmumu saražotiem ražojumiem, kuru izcelsmes valsts ir:

1) **Austrālija**

Uzņēmums	Maksājuma likme (%)	*TARIC* papildu kods
Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria	6,0	A059
Visi pārējie Austrālijas uzņēmumi	6,0	A999

2) **Indonēzija**

Uzņēmums	Maksājuma likme (%)	*TARIC* papildu kods
PT. Indorama Synthetics TbK *Graha Irama, 17th floor* *Jl. H. R. Rasuna Said Blok X–1 Kav. 1–2* *PO Box 3375* *Jakarta 12950*	0	A051
PT. Panasia Indosyntec TbK *Jl. Garuda 153/74* *Bandung 40184*	0	A052
PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries *Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks* *Ketapang Indah* *Blok B 1 n. 23* *Jakarta 11140*	0	A054
PT. GT Petrochem Industries TbK *Exim Melati Building, 9th floor* *Jl. M.H. Thamrin Kav. 8–9* *Jakarta 10230*	0	A053
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation TbK *5th floor Mid Plaza 1* *Jl. Jend. Sudiman Kav. 10–11* *Jakarta 10220*	0	A055
Visi pārējie uzņēmumi	10	A999

3) **Taivāna**

Uzņēmums	Maksājuma likme (%)	*TARIC* papildu kods
Nan Ya Plastics Corp, *201 Tung Kwa N.Road,* *Taipei*	1,5	8193
Far Eastern Textile Ltd, *33rd floor, no 207 Tun–Hwa South Road, Sec. 2,* *Taipei*	1,0	8192
Shinkong Synthetic Fibres Corp, *7, 8th floor, 123 Sec. 2, Nanking E. Road,* *Taipei*	0	8194
Tuntex Distinct Corp, *15th floor, no 376, Sec. 4, Jen Ai road,* *Taipei*	0	A063
Visi pārējie uzņēmumi	1,5	8195

3. Ja vien nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

1. Summas, ko nodrošina ar pagaidu kompensācijas maksājumu par Austrālijas un Taivānas izcelsmes importu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 123/2000, iekasē pēc maksājuma likmes, kuru kā galīgo nosaka šī regula. Summas, kas nodrošinātas virs galīgās kompensācijas maksājuma likmes, atmaksā.

2. Noteikumus, kas minēti 1. panta 3. punktā, piemēro arī to summu galīgajai iekasēšanai, ko nodrošina ar pagaidu kompensācijas maksājumiem.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2000. gada 8. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. PINA MOURA